

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana

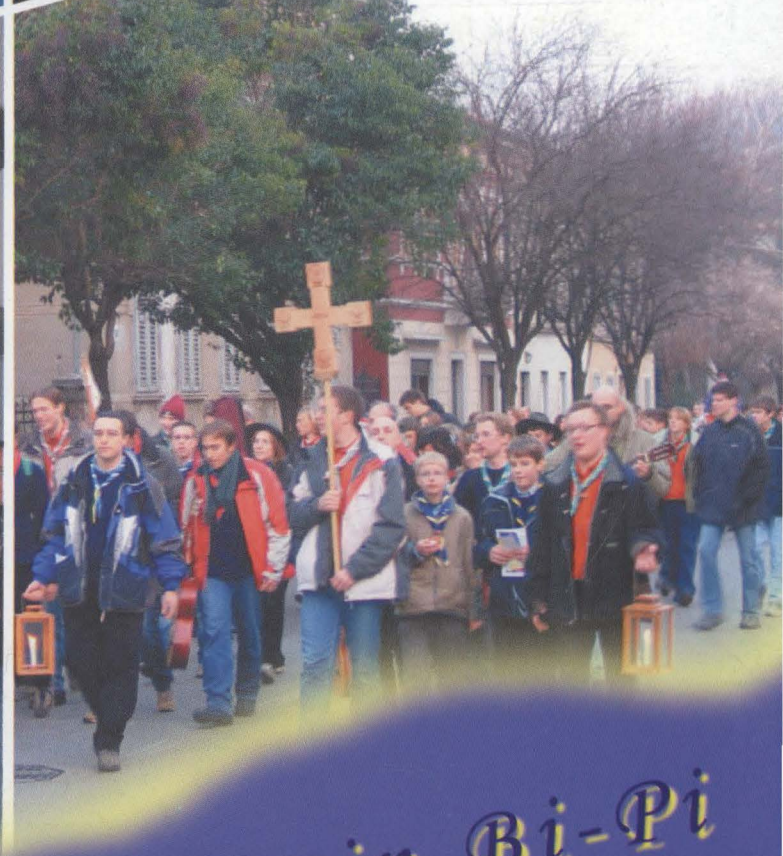

ZSKSS

Skavtič

Februar 2004

Glasilo skavtinj in skavtov ZSKSS

LMB in Bi-Pi

Foto: Urhan Novak, Preudarni svitlec, Vipr 1, Blaz Klencan, Preudarni pingvin, Ljubljana 1

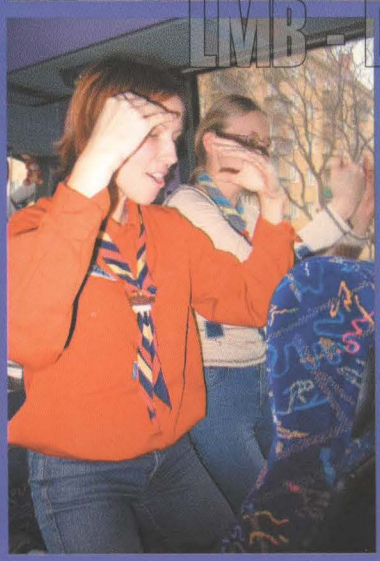
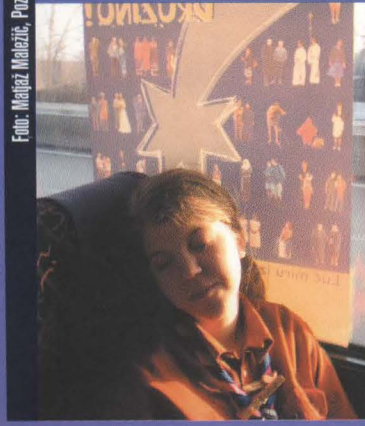
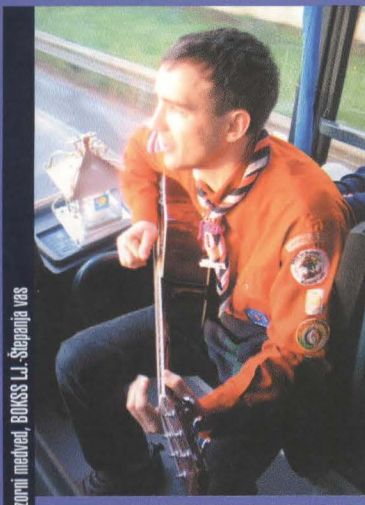
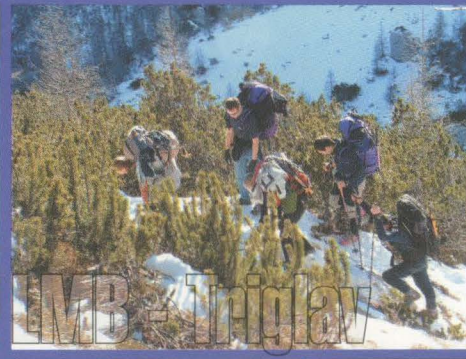
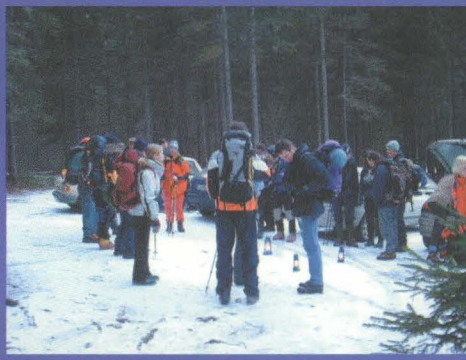

Foto: Matjaz Malecic, Pozorni medvedi, BOKSS LJ, Srepanja vas

LMB - Dunaj

Uvodnik

Zame veliko stvari: mednarodni tabor v Italiji, slika Marije z Jezusom, hlače, knjiga o Trentu, povabilo na konferenco krščanskih medijev, predvsem pa leto 2004. KAJ PA ZATE??? Prepričana sem, da tudi mnogo stvari. Sedaj smo že kar dobro vkorakali v novo leto. Ko pomislim, kaj sem se naučila v preteklem letu,

mi prihaja na misel en stavek: **Včasih je potrebno tvegati in se podati na neznana pota. Kajti le tako lahko neprestano rastemo in se učimo.** Sedaj pa le pogumno naredi nekaj, kar predstavlja zate izziv (npr. preberi ves Skavtič – ja, to bi pa bil dober izziv za nekatere skavte).

Pa pogledjmo, kaj je novega v vaši in naši reviji. Volčiči se bodo tokrat učili plesati, medtem ko bodo izvidniki ponovno lahko uživali med branjem dogodivščin skavta Petra. PP-ji pa bodo tokrat lahko spoznali nekaj zelo zanimivega o učenju, kar jim lahko kasneje pride zelo prav. Ker smo voditelji bolj »mahnjani« na uporabne zadeve, si bomo lahko prebrali nekaj več o drugi vrednoti in tabornih šolah, ki nas čakajo to poletje. Glavna tema pri odraslih skavtih pa je še vedno LMB, kar je tudi prav, saj želimo plamenček nositi vse do letošnjega decembra. Na straneh za okoljsko vzgojo je tudi poskrbljeno, da boste izvedeli kaj več o dnevu Zemlje. Pri MEDO-tu pa ne zamudite članka o živih kamnih ter nekaj besed o Jamboru, časopisu zamejskih skavtov. Tokrat se vam predstavljajo Beltinci, pod drobnogled pa smo vzeli tudi zelo posebno družino. Ker je LMB najbolj obsežen decembrski projekt, imate čast, da lahko preberete nekaj iz dnevnika samih organizatorjev. Kot vedno se je zgodilo mnogo novih stvari. Vendar v večini primerov nikjer niso imeli za svoj dogodek torte, kot so jo imeli radijci, ko so praznovali svoj drugi rojstni dan. Za konec pa še malo smeha za krepitev trebušnih mišic.

Z veseljem vam sporočam, da ima sedaj tudi Skavtič svojo internetno stran na: <http://skavtic.skavt.net/splet/index.php>, zato ste vsi prav vljudno vabljeni, da si jo ogledate in še kaj dodate ali pa samo natipkate svoje mnenje o njej.

Za konec pa naj še povem, da je

ROK ZA ODDAJO ČLANKOV: 10. 3. 2003.

Veliko uspehov pri testih, izpitih in v službi oz. kjer koli že delate ali študirate.

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

Kazalo

- 3 **VOLČIČI IN VOLKULJICE**
 - Zvezdni utrinki
 - Čilovo sporočilo
 - Kajina spretnost
- 6 **IZVIDNIKI IN VODNICE**
 - Mogoče pa tega še niste vedeli
 - Kurjenje v snegu
 - Dogodivščine skavta Petra
- 10 **POPTNIKI IN POPOTNICE**
 - Klan knezov Obložene mize se predstavlja
 - Pedagogove besede
 - Rebus
- 13 **VODITELJI IN VODITELJICE**
 - Ali smo skavti prostovoljci
 - Druga vrednota
 - Taborne šole 2004
- 17 **ODRASLI SKAVTI**
 - Gremo na Dunaj
 - In kako so Sv. goro doživeli...
 - Razmišljanje ob LMB
- 21 **OKOLJSKA VZGOJA**
 - Dan Zemlje
- 22 **MEDNARODNI ODNOSI**
 - Tabor Živih kamnov
- 28 **ZGODILO SE JE**
 - Brez nič ni nič...
 - Slovenski skavti na letaku ISGF
 - Vaša mnenja o Skavtiču

...

ZSKSS

Zrinjskega 9, SI-1000, Ljubljana
Tel.: 01433 21 30

ZSKSS

Časopis skavtič izdaja
Združenje slovenskih
katoliških skavtinj in
skavtov

Glavna urednica:
Darja Stele

Uredniški odbor: **Mica Kovačič, Monika Kovačič, Bogdan Magajna, Maja Bertoncelj, Karolina Vrtačnik, Ester Srdarev, Darja Stele, Katarina Demšar, Tomaž Kurmanšek, Simona Jeretina, Martina Volčini, Ana Močnik, Damjana Kern, Anastazija Spači, Luka Novak**

Lektoriranje: **Tjaša Petkovšek, Rok Bečan, Damjana Kern, Simona Jeretina**

Tehnični urednik:
Tomaž Kurmanšek

Tisk: **Tiskarna Povše**

Epošta: **skavtic@skavt.net**

Internet:
http://skavtic.skavt.net

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in na naslov ZSKSS. Veselimo se tvojega odziva – tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši.

Naklada: 3600 izvodov

»POTREBUJEM TE!«

V bolniški sobi je ležal starejši mož. Bil je težko bolan. Zdravniki mu niso dajali veliko upanja. Tudi sam se je že vdal v usodo. Toda nekega jutra so zdravniki pri viziti opazili veliko izboljšanje. Še enkrat so naredili preiskave in izvidi so bili presenetljivo dobri. »Kaj pa se je zgodilo z vami?« je vprašal sobni zdravnik. Mož se je nasmehnil in razložil: »Veste, včeraj me je obiskal moj pravnuk in mi rekel: 'Dedek, kolo se mi je pokvarilo. Samo ti ga znaš popraviti, pridi kmalu domov!' Potrebujem te.« Kako pomembno spoznanje za človeka: **NEKDO ME POTREBUJE.**

Današnji stil življenja daje prednost uspešnim, mladim, zdravim, učinkovitim, iznajdljivim... Vsi drugi so porinjeni na rob ali celo izločeni iz javnega dogajanja. Kako kruto je spoznanje, da te **nihče več ne potrebuje**, da si drugim in sebi v breme. Evtanazija je zato logična posledica takšnega gledanja.

Kristjani se zavedamo, da smo v življenje poklicani, da je vsak človek enkrat in nenadomestljiv. Poglej svoj prsti odtis! Na tem malem koščku tvojega telesa je tvoja identiteta, to si ti. Med šestimi milijardami ljudi niti dva nista enaka. Ta edinstvenost je tudi odgovornost. **Samo jaz lahko izpolnim nalogo**, ki mi jo je določil Stvarnik.

Ko so blaženo mater Terezijo pohvalili, da je zelo uspešna, saj je dobila Nobelovo nagrado za mir, ustanovila ogromno bolnišnic za uboge, za njo so šle mnoge sestre, srečala se je z vsemi vidnimi svetovnimi politikami, govorila v Združenih narodih, itd. Ona pa je odgovorila: **»Nismo poklicani, da bi bili uspešni, ampak, da smo zvesti!«**

Bodimo v novem letu zvesti svojemu človeškemu in krščanskemu poklicu. Morda si poklican v duhovni poklic? Si se nasmehnil? Samo tisti poklic in poslanstvo, ki ti ga je Bog namenil, ti bo res prinesel veselje. **Bog te potrebuje, ljudje te čakajo.** Bog te je postavil na tako važno mesto, da ga ne smeš zapustiti (Prim. Pismo Diognetu, 2. stol.). Božje kraljestvo trpi silo in samo silni ga otemajo. Naj te vse poti, po katerih boš letos hodil, pripeljejo k Bogu! Pogum!

škof Alojz Uran, Ljubljana

Zvezdni utrinki počitniških dni

ENE SVA KRVI, JAZ IN TI? (KI 13)

Foto: Urška Mlakar, Zgovorna sraka, Loška dolina 1

Midve sva pav Mao in žolna Ferao. V teh mrzlih dneh vas vabiva, da si preberete, kje vse so sledi svojih šap pustili volčiči in volkuljice iz slovenske

džungle. V zavetju domačega brloga pa se lahko podate tudi na lov za zankami in ugankami, ki so nama jih zaupali stari in izkušeni volkovi.

Pred nami so številni zimski potepi po širni džungli. Želiva vam, da se imate KAR NAJBOLJE! Po vrnitvi v svoja domača lovišča pa ste seveda lepo povabljeni, da napišete ali narišete, kako ste lovili, in svoj izdelek pošljete Skavtiču. Sestre in bratje po kožuho se že veselimo novic iz vašega delčka džungle! Pa DOBER LOV!

Ferao in Mao

LUČ MIRU IZ BETLEHEMA V AJDOVŠČINI

V petek, 19. 12. 2003, smo Luč miru iz Betlehema sloves-

Foto: Matija Geržina, Viharni lev, Ajdovščina - Šturje 1

no sprejeli pri svetih mašah v Ajdovščini in Šturjah. Med petjem himne sta jo na oltar prinesla predstavnik skavtov in tabornikov. Prebrali so tudi letošnjo poslanico Ustvari

družino. Po sveti maši so skavti pred cerkvijo delili Luč miru iz Betlehema. V soboto smo se zbrali na trgu pred kinodvorano. Pri mizah smo delili lanternice. Zbirali smo prostovoljne prispevke za ogrožene družine. Različna društva iz Ajdovščine so krasila smrečice. Skavti in taborniki smo pripravili kratek program. Predstavnik skavtov sta prinesla Luč miru iz Betlehema in v sodih z vodo prižgala plavajoče svečke. Od tam so obiskovalci prireditve lahko Luč miru odnesli na svoje domove. V nedeljo so skavti Luč miru iz Betlehema odnesli še po drugih župnijah v Vipavski dolini.

Jan Bratina, Krdelo preprihanih kožuhov,
Ajdovščina - Šturje 1

NAŠE JASLICE IN NOVOLETNA SMREČICA

Naše jaslice so zelo velike. Nad njimi se dviga novoletna smrečica. Na jaslicah je 11 pastirjev in 8 navadnih ljudi, ki opravljajo različna dela in obrti. Imamo tudi čredo koz in 88 ovc. Imamo mlin, kovačijo, tesarja na prostem, hlevček, v katerem je Marija rodila Jezusa, eno stajo, kamor se ovce, koze in

pastirji lahko zatečejo, če dežuje, eno hiško, v kateri živijo ljudje in planinsko kočjo, kjer živijo pastirji z ovcami.

Na novoletni smrečici je veliko najrazličnejših okraskov. Čisto na vrhu so dirigent in 3 godbeniki, ki igrajo: dva trobente in en činele. Nato so rdeči in srebrni lampijončki, tri violine, dva bobenčka, štirje zvončki, ki ne cingljajo, in tri sporočila. Da ne bo pomote: to so okraski. Okoli smrečice pa so napeljene lučke, ki so različnih barv.

V torek, 23. 12. 2003, ko smo imeli prost dan in je imel oči dopust, sva postavila jaslice in novoletno smrečico.

Meta Drča, Domžale 1

»TA NAJLEPŠI« DOGODKI SPRETNIH NOČNIH LOVCEV

Julija: *Najbolj mi je bil všeč Blatilov. Bagira nam je povedala, da v džungli nikoli ne veš, kakšne ovire te čakajo, zato smo metali kocko in vsak je moral premagovati ovire, da je prišel do koščka bika. V resnici so bile napolitanke. Lahko si dobil po večkrat iste ovire, tudi take, ki jih ne maraš. Bilo je zelo džungelsko.*

Andrej: *Šli smo ven in se igrali razne dobre igre. Tisto z žogo: eni so imeli steklino in smo jo dobili vsi, ki smo bili zadeti. Tudi lovljenje je dobra igra in skrivanje.*

Akela: *Ko sem postala Akela, sem »pogruntila«, da so mi volčiči všeč, da so same face in rada z njimi lovim po džungli.*

Monika: *Nimam kaj povedati, saj sem premalo »cajta« tu. Všeč mi je bilo, ko smo delali jaslice. Iz gline smo delali bagire, volke, kače in drevesa.*

Juri: *Na taboru v Luciji sem se »navadil« plavati. Prej sem plaval čisto majčkeno, eno pikico, zdaj pa znam z enim rokavčkom. Me je prejšnja Akela naučila.*

Rok: *Ko so me izbrali za vodnika. Voditelj vodi celo krdelo,*

Foto: Bogdan Magajna, Brežinski lubadar, Sezana 1

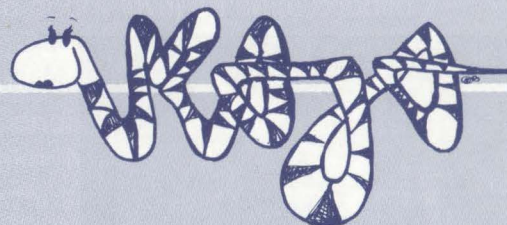
vodnik pa svojo gručo. Tako da, ko se je treba kaj zmeniti, vsak malo pove in vsi skupaj odločimo, kaj je prav in kaj narobe. Nič drugega.

Še misel v slovo: Naše krdelo je zelo zabavno, ker se igramo dobre igre in imamo prijazne voditelje. Lepo praz-

njujte valentinovo in pust ter imejte veliko sreče pri testih v šoli. Napišite še vi kaj za Skavtiča. Imejte radi Akelo in zdrave zobe.

Sivi brat, ekskluzivno za Skavtiča iz sežanske džungle

KAJINA SPRETNOST

NAPRSTNI METULJČEK

»Mavgli in Bagira sta ležala daleč gori na pobočju hriba, ki se je vzdigoval nad Vejngango, in jutranje megle so visele pod njima v belih in zelenih pasovih. Ko je vzšlo sonce, so se spremenile v kipeča morja rdečega zlata, se razpršile in prepustile nizke žarke, da so zarisali proge po travi, na kateri sta ležala Mavgli in Bagira ...«

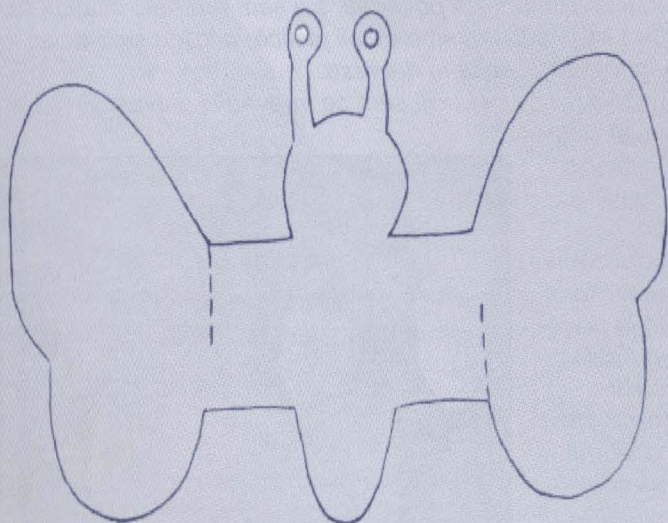
Vem, da je še zima in se imamo namen še sankati, toda če želimo, da bosta Mavgli in Bagira v pomladnem jutru, kot ga opisuje Knjiga o džungli, med sončnimi žarki zagledala tudi polno pisanih metuljev, ki ju bodo zagotovo razveselili, moramo prav kmalu vzeti v roke svinčnik, barvice in škarje.

NAVODILA ZA IZDELAVO:

1. Na nekoliko trši papir preriši model metulja.
2. V roke vzemi barvice ali flomastre in pobarvaj metuljev trup, glavo, tipalke in krila, ki jih pobarvaš na obeh straneh.
3. Doriši mu oči in usta ter bodi čim bolj ustvarjalen.
4. Pri krilih imaš narisani črtkani črti, po katerih zareži s škarjami.
5. Spni krila, tako da po zarezi združiš drugo z drugim.
6. Metulja natakneš na prst in z njim poletiš ...

Dober lov!

Maša Vidmar, Nežna vidra, Škofja Loka 1

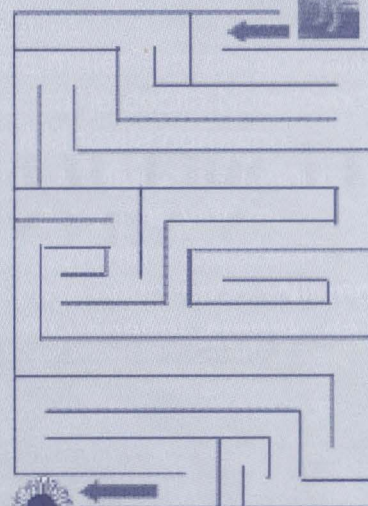

MAVGLI IN MALO LJUDSTVO

Sredi mrzlega januarskega jutra se je Mavgli prebudil, njegovo telo se je kar treslo od mraza. Zato se je odločil, da bo malo poskakal in se tako ogrel. Skakal je in skakal, a vendar se njegovo telo ni nič kaj dosti ogrelo. Odšel je k Baluju, ki je še vedno lepo spal v svojem brlogu. Brez besed se je Mavgli stisnil k njemu, a je še vedno drgetal od mraza. Balu se je prebudil, ker je Mavgli tako nemirno ležal ob njem. »Zakaj si me zbudil sredi zimskega spanca?« je zabrunjal Balu. Mavgli je zastokal: »Oh, Balu, mene tako zebe, zato sem se prišel stisniti k tebi.« »Ja, prav, a zakaj ne moreš spati pri miru?« je rekel Balu. »Moje telo sploh ne more biti pri miru in tudi v ustih imam tako čuden občutek,« zastoka Mavgli. Balu hitro vstane in zaskrb-

ljeno prime Mavglija: »Oh, ti mala žaba, saj si bolan. Potrebuješ zdravilo.« Mavgli začudeno: »Kako bolan? Kakšno zdravilo? Kje naj ga dobim?« Balu je Mavglija poslal k malemu ljudstvu. Povedal mu je, da imajo posebno zdravilo, nekaj sladkega. Pomagaj Mavgliju, da bo prišel skozi ta labirint do malega ljudstva in mu tako pomagaj, da bo ozdravel! Hvaležna ti bo vsa džungla.

Pripelji Mavglija do malega ljudstva!

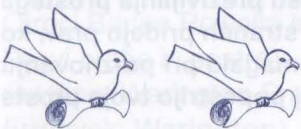

Urška Mlakar, Zgovorna sraka, Loška dolina 1

Ime zdravila napiši na razglednico ali v pismo in ga pošlji Skavtiču. Morda boš imel srečo in bo Mavglieva šapa izžrebala ravno tebe. Zato ne pozabi pripisati svojega naslova, da bo Čil našel tvoj domači brlog in ti prinesel džungelsko presenečenje.

ČILOVO SPOROČILO

ZAPLEŠI PO VOLČJE

Stare volkove, ki smo se lani poleteli kalili na taborni šoli v Dragi, je med drugim čakal tudi kratek skok v prazgodovino metode VV, kjer smo odkrili eno Bi-Pi-jevih mojstrov, ki v slovenski džungli do sedaj ni bila ravno razširjena.

Vsi vemo, da je Bi-Pi davnega leta 1914 (džungla torej letos praznuje 90. rojstni dan) popeljal prve volčiče v džunglo, ki je dve desetletji pred tem zrasla pod mojstrskim peresom Kiplinga. Že dve leti po prvih začetkih (leta 1916) je Bi-Pi tudi uradno ustanovil vejo VV ter ji s knjigo *Wolf Cubs Handbook* postavil metodološke temelje. V

njej se ni razpisal le o džungelskih likih, pozdravu volčičev, totemu, velikemu klicu, Skali posveta ter džungelski postavi, temveč je stare volkove tudi vzpodbujal, naj ozračje džungle pričarajo še s pomočjo džungelskih plesov.

V plesih je Bi-Pi združil prijetno s koristnim in voditeljem dal pripomoček, ki je pri volčičih priljubljen, ker jim omogoča sproščati ustvarjalno domišljijo in uživati v nastopanju, hkrati pa se skozi vsebino plesa učijo sprejemanja moralnih nauk (ples rdeče rože), se urijo v disciplini (Kajin ples) in gibanju (Bagirin ples). Džungelski plesi zato niso zgolj zaporedje plesnih

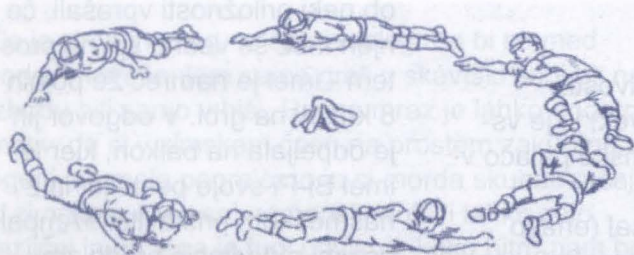
med volčiči niso priljubljeni, potem je verjetno, da:

- ga pesti pomanjkanje domišljije,
 - je poskusil naučiti plesa prestare oz. plesa nevajene volčiče,
 - razume plese kot zaporedje natančnih gibov in ne kot priložnost za doživljanje zgodbe,
 - se je učenja lotil preveč površno oz. celo sam plese premalo obvlada,
 - se je premalo potrudil, da bi volčiči spoznali vsebino zgodbe.
- Izkušnje kažejo, da so plesi veliko lažje izvedljivi v naravnem okolju. Z njimi seveda ne smemo pretiravati. Preden začnemo učiti volčiče nov ples si moramo vzeti dovolj časa, da z njimi obnovimo del zgodbe, ki jo pričara. Pri tem moramo zelo poudariti značajske poteze nastopajočih in dramatičnost dogajanja.

korakov, pač pa igra, ki vsakemu posamezniku omogoča, da postaja džungelski prebivalec.

- Če star volk
- plesni mojster
- opazi, da plesi

Mario Deronja, Nežni sokol,
Vrhnika 1 in
Bogdan Magajna,
Brihtni lubadar, Sežana 1

Bagirin ples, Bi-Pi, *Wolf Cubs Handbook*.

PLES PRED BOJEM Z RDEČIMI PSI

Ples plešejo najmanj štiri plesalci; par si stoji nasproti.

RU-RU-RU (s šapami izmenično praskamo gor in dol),
RDEČI PES JE TU (roke damo na boke in korakamo na mestu)!
BEŽIMO VSI, (postavimo se v krog eden za drugim),
ON K NAM HITI PO SLEDI OD VONTOLE (iztegnemo desno roko in z njo plesalca pred seboj primemo za roko v komolcu, vrtimo se v krogu).

Refren:

VSI PRIPRAVLJENI NA BOJ (pari se postavijo v držo za valček in korakajo v levo stran),
POD AKELO ZBRANI SMO (zamenjajo smer in korakajo v desno stran),
BAGIRA IN BALU (zamenjajo smer in korakajo v levo stran),
KAJA, MAVGLI, VSI SMO TU (zamenjajo smer in korakajo v desno stran)!

TŠ METODE VV 2003 je skočila v džungelsko prazgodovino tudi zate: plese smo ob pomoči starih volkov iz AGESCI poslovenili in zaplesali ter posneli!!! Na voljo so različnih medijih: DVD (prvi skavtski DVD) VCD, SVCD, VHS-videokaseta, MPEG2, DivX5

Naročiš jih lahko na spletu: <http://vrhnika1.skavt.net/mderonja/metode-vv/plesi/>

Najbrž je nepotrebno naštevati številne zabavne in koristne možnosti preživljanja prostega časa, ki jih nudi zimski letni čas. Naj zanimive teme na tokratnih IV straneh pridejo prav, ko se boste s četo odpravili na izhod oziroma zimovanje, naj vam pomagajo pri praznovanju dneva spomina, naj Skavtičeve ideje zaživijo na srečanjih voda, naj popestrijo tvoje proste urice, dragi izvidnik, draga vodnica!

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

1. Na prvem skavtskem taboru na otoku Brownsea dečki niso nosili uniforme. Vsi pa so imeli vodove naramne vozle iz barvne volne: Volkovi - modre, Biki - zelene, Škurhi - rumene in Krokariji - rdeče. Vsak vodnik je imel zastavico z znakom te živali. Imeli so tudi oznake. Vsak deček je dobil priponko z znakom lilije in jo pripel na svojo obleko. Ko je uspešno prestal nekaj testov (vozli, sledenje, nacionalna zastava) je dobil drugo priponko za potrditev nad prvo z napisom »Bodi pripravljen«. Uporabljali so tudi ovratne rutke.
2. Ko je bil Bi-Pi star 49 let, je njegovo pozorno oko opazilo dekle, ki se je s psom sprehajalo po Londonu. S svojim prav posebnim čutom za ocenjevanje ljudi je na njej začutil poštenost, zdrav razum, pustolovskega duha. Ni je poznal, niti je ni več videl, dokler je ni dve leti kasneje prepoznal na ladieskem krovu ladje »Arcadian«, na poti proti Jamajki. Stopil je do nje in jo vprašal, če se je pred dvema letom v resnici

ona s svojim psom sprehajala po londonskih ulicah. Še istega leta sta se Bi-Pi in 32 let mlajša Olave poročila.

3. Pa še nekaj zanimivosti:
 - Bi-Pi je bil prvi človek, ki je vstopil v Buckinghamsko palačo v kratkih hlačah.
 - Bi-Pi je zelo rad risal (enako spreten je bil z obema rokama) in pripravljaval gledališke predstave, v katerih je tudi sam nastopal, poleg tega je igral klavir in violino in bil šolski vratar nogometne ekipe.
 - Kot vsi drugi otroci je tudi Bi-Pi namesto v šolo raje zahajal v naravo. Učitelj ga je seveda iskal, vendar se je nadebudni deček znašel: splezal je na drevo, kajti vedel je, da ljudje in živali ponavadi gledamo v ravni črti pred seboj in se le redkokdaj ozremo kvišku.
 - Za učenje mladi Ste ni bil vnet. Komaj je zmogel srednjo šolo in pri sprejemnem izpitu na znamenito univerzo v Oxfordu je bil zavržen. Vendar je čez nekaj desetletij postal častni dok-

tor ravno na tej univerzi in na torontski.

- Gostje so gospo Baden-Powell ob neki priložnosti vprašali, če njen mož še vedno spi na prostem - imel je namreč že polnih 8 križev na grbi. V odgovor jih je odpeljala na balkon, kjer je imel Bi-Pi svojo posteljo, in z nasmeškom pristavila: »Ampak pozimi mu včasih brada zmrzne!«.
- Ustanovitelj skavtstva leži z glavo obrnjen v severno smer proti svojemu rodnemu Londonu in goram, ki jih je zadnja leta tolikokrat občudoval.

Otroci Baden Powella in Henriette Grace Smyth (Bi-Pijevi bratje in sestre):

- ☺ Henry Warington Smyth BADEN-POWELL (vzdevek: **Warington**)
- ☺ Sir **George** Smyth BADEN-POWELL
- ☺ Augustus Smyth BADEN-POWELL (vzdevek: **Gus**)
- ☺ Francis Smyth BADEN-POWELL (vzdevek: **Frank**)
- ☺ **Henrietta** Smyth BADEN-POWELL
- ☺ **John** Penrose Smyth BADEN-POWELL
- ☺ **Jessie** Smyth BADEN-POWELL
- ☺ Robert Stephenson Smyth BADEN-POWELL (vzdevek: **Stephe**)
- ☺ Agnes Smyth BADEN-POWELL (vzdevek: **Azzie**)
- ☺ Baden Fletcher Smyth BADEN-POWELL (vzdevek: **Baden**)

Otroci Bi-Pija in Olave: **Peter, Heather** in **Betty**

W	R	O	A	B	E	E	R	T
B	A	F	Z	B	G	U	S	P
A	E	R	Z	A	R	D	E	S
D	I	A	I	E	O	T	N	E
E	S	N	E	N	E	P	O	N
N	S	K	W	R	G	E	L	G
H	E	N	R	I	E	T	T	A
O	J	Y	T	T	E	B	O	L
J	H	E	A	T	H	E	R	N

V vseh možnih smereh poišči odebeljeno zapisana imena Bi-Pijevih bratov in sester ter imena Bi-Pijevih otrok. Preostale črke preberi po vrsti in dobil boš rešitev.

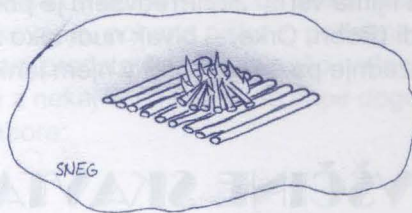
Kurjenje v snegu

Če je zima in sneg, to še ni razlog, da bi se med vodovim srečanjem samo grel v skavtski sobi ali na izhodu bili samo v hiši. Ravno mraz je lahko dodatni motiv, da si v zimskem času na prostem zakurimo ogenj, se malo pogrejemo in si morda skuhamo čaj. V zimskem času so vremenski pojavi lahko zelo različni in od tega je tudi odvisno, kako hitro nam bo uspelo postaviti ogenj in zakuriti. V suhem obdobju brez snežne odeje je to enostavno. V teh razmerah ne smemo pozabiti na požarno varnost in kurišče dobro zavarovati ter očistiti vseh gorljivih snovi. Take razmere se pozimi v nižinah pogoste in dostikrat je tako suho kot sredi poletja.

Ob času snežne odeje si moramo naprej dobro pripraviti kurišče. Najboljše je, da na mestu, kjer želimo zakuriti, sneg odstranimo. Ogenj začnemo postavljati na goli zemlji.

Okop snega okoli ognja varuje ogenj pred vetrom in hkrati je poskrbljeno za požarno varnost. Pri debeli snežni odeji pa, da nam ni potrebno kopati luknje, ogenj postavimo na leseni ploščadi. Ploščad sestavimo iz srednje debelih polen tako, da jih postavimo vzporedno eno ob drugo.

Za netivo lahko izberemo spodnje suhe smrekove vejice večjih smrek, ki jih sneg ni dosegel, suho drevesno lubje in

tudi kakšno drugo drobno rastje, ki ga sneg ni prekril (suho robidovje, visoke močvirske trave ...). Zgodi pa se tudi, da veter nanese sneg povsod, tudi na spodnje suhe smrekove vejice, kamor po kratki otoplitvi primrzne. S smrekovimi vejicami, ki so od snega, ognja najverjetneje ne bomo mogli zakuriti. V takem primeru je najbolje, da netivo pripravimo iz lesnih ostružkov posušene debelejšje veje iglavca. Z nožem ali sekuro odstranimo lubje in vlažno vrhno plast lesa ter iz sredice narežemo tanke lesne ostružke. V pomoč pri prižiganju ognja nam je lahko tudi drevesna smola iglavcev, ki jo namažemo po netivu in dračju. Dračje, ki ga nalagamo na ogenj, naj bo očiščeno snega. Še bolje pa je, da si iz suhega debla drevesa naredimo polena. Deblo razžagamo na kratke 20 cm dolge kolute ter jih s sekuro razkoljemo. Skladovnico drv si naredimo na suhem. Drva zložimo na dve vzporedni debelejši poleni, ali pa pod drva pognemo šotorsko krilo.

Po koncu kurjenja žerjavico dobro pogasimo in pospravimo. Pospravimo tako, da ko bo skopnel sneg, ne bo videti črnega kupa in nepogorelih polen.

Matej Hozjan, Marljivi jelen, Brezovica 1
Narisala: Urša Hozjan, Simpatična kuna, Brezovica 1

Kralji hoste na zimskem izhodu

Kaj je lepšega, kot po kar dolgem novoletnem oddihu ponovno srečati svoje brate in sestre skavte. Še bolje je, če se prijetno združi s koristnim. V grosupeljski četi so 10. januarja 2004 to storili takole.

Bil je mrzel zimski dan ... pravo nasprotje tistega, o katerem poje pesem. A vendar v naših srcih je postalo lepo toplo. 10. januarja se je četa Kralji hoste zbrala pred cerkvijo s prav posebnim namenom. Odpravili smo se na izhod na bližnji Koščakov hrib. Najprej smo se lepo pozdravili in dvignili zastavo, nato je sledila igrica za kondicijsko pripravo. Potem pa smo vzeli naše nahrbtnike in se odpravili. Vodnik Domen, ki zelo dobro pozna grosupeljsko okolico in Matevž, naš četovodja, sta hodila na čelu, za njima vsi štirje grosupeljski vodi (Bobri, Orke, Pume in Kobilce), nazadnje pa še

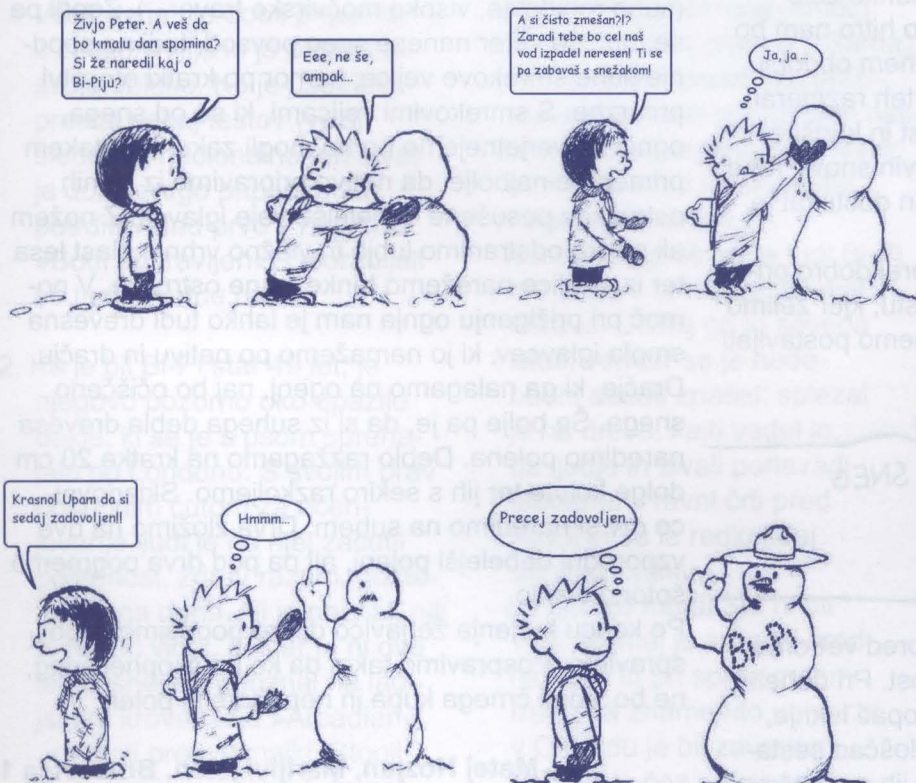
naša vrla četovodkinja Alenka s pomočnico Martino.

Po približno pol ure hoje smo prispeli na vrh, kjer smo najprej pomalicali, nato pa se odpravili postavljat bivake. Saj veste, kaj je bivak? Za tiste, ki še nimate toliko izkušenj: bivak je pravzaprav zasilno prenočišče, ki si ga postavimo v naravi, da bi preživel v njem noč. Poznamo jih več vrst: bivak iz šotorskih kril, iz vej, včasih tudi iz snega ipd. Naša četa se je odločila za tistega iz šotorskih kril. Naučili smo se, na kaj vse moramo biti pozorni pri postavljanju. Tako moramo na primer paziti, da bivak stoji v zavetrni legi, da ga moramo postaviti na kraju, kjer je čim manj vlage, in tudi to, kako šotorska krila sešijemo skupaj, da nas ponoči ne preseneti poplava. Predvsem je pomembno, da nam bivak nudi tako zatočišče, da bomo v sili v njem lahko preživel tudi več

dni. Zato mora biti dobro zgrajen. Na izhodu smo tudi spoznavali skrivnosti narave. Vsak vod je dobil nalogo nabrati štiri različne liste dreves in se o njem naučiti čimveč. Vse naše znanje smo predstavili tudi drugim, da smo se vsi naučili, kako raznolika je narava, v kateri prebivamo. Izhod smo zaključili s predstavitevjo večšin. Vsak skavt je dobil predloge za večšine, ki jih lahko opravlja. Potem pa bo vsak sam izbral področje, na katerem želi napredovati. Izhod je morda ena lepših aktivnosti v življenju naše čete (po taboru in zimovanju seveda). Med preživljanjem prostega časa se spoznavamo med seboj, poleg tega pa imamo priložnost biti v naravi, kar nam je v veliko zabavo, saj se tam igramo, učimo in z njo čutimo. Zato komaj čakamo na naslednji izhod čete Kralji hoste!

Matevž Strgar, Hrabri mišek, četovodja Grosuplje 1

DOGODIVŠČINE SKAVTA PETRA

Avtor: Primož Luževič, Hitri zajec, Celje 1

... če boš ti molil ... bodo oni postali svetniki

MOLITEV VODNICE

Dobri Bog, včasih se sprašujem, zakaj sploh biti na svetu, živeti? Zakaj se vsak dan zbuditi, vstati in oditi v nov dan? Zakaj upati? Zakaj? Zakaj? Zakaj naj bi bila jaz idealna vodnica, pomagala vsem, ubogala, zakaj poslušala in sprejemala nagovore drugih članic voda? Zakaj naj bi ravno jaz bila njihova 2. mama, podpora v trpljenju, prijateljica, na čigar rami se lahko izjočeš? Zakaj bi za skavtstvo darovala delčke mojega, že tako kratkega prostega časa, samo zato, da bi nekaj nadležnih deklet učila, kako biti skavt? Zakaj sploh biti vodnica? Zakaj?!

ZATO! Zato, ker se rada zbudim v sveže novo jutro, vedoč, da me to popoldne, po napornem tednu pouka, čaka cel kup mojih prijateljic in vem, da naši sestanki ne bodo zgolj neka formalnost, po kateri bodo za mojim hrbtom govorili o meni. Vem, da bodo

to srečanja prijateljic, srečanja zanimive in raznolike družbe, v katero bodo vključena tudi podajanja novih znanj, šepetanja, opravljanje ... Priznam, da tudi jaz ne bom vod-

Foto: Tomaž Mihelčič, Modri panter, Homec 1

nica brez napak, ker take obstajajo le v naši domišljiji - tako kot popolno dekle in fant. Nihče ni popoln. Tudi mene je strah voditeljske vloge, strah, da ne bi zmogla krotiti voda, da bi se zaradi mene prepirala vsa dekleta in da mi bo nekdo nekoč rekel: »Ti si vodnica? Dej, ne me smejat!« v zelo negativnem smislu. Ampak zdaj, po kar težkem prehodu na novo šolo, gledam na stvari drugače, bolj optimistično. Konec koncev mi, ko bom vodnica, ne bo cel svet ležal na ramenih, ampak bomo skupaj z voditelji, vodniki in v bistvu tudi s članicami voda gradili vod, četo, steg, skupnost in cel svet.

Voditi ne pomeni biti popolnoma in v vseh primerih odgovoren za vod, ker imajo tudi članice voda roke, glavo in mi lahko priskočijo na pomoč. Res je, da si ti odgovoren za reči, ki jih počnejo v okviru skavtov, ampak tudi tam je meja. Odgovoren si, če se recimo članici zlomi noga zaradi tvojega prehitrega tempa, nekaj drugega pa je, če si jo ti opozoril, naj počasi prečka most, ona pa se zažene in ponesreči.

Vem in se zavedam, da bodo prišli trenutki v življenju in vodenju voda, ko ne bom vedela, kako in kam naprej, takrat se obračam nate, Bog, s prošnjo, daj, ti mi povej, kako naprej.

Neža Repanšek, Ljubka kobra, Homec 1

Vitezi okrogle mize

Če kdo misli, da so vitezi že zdavnaj pozabljeni, se hudo moti. In če misli, da se o njih lahko bere samo v dolgočasnih zgodovinskih bukvah, je spet »čist mimu usejkou«. Četa UTOPLJENA RIBA iz Cerknice, ki je letos taborila v Gornjem Gradu in izkusila viteško življenje, vam lahko o tem veliko pove. Pa ne bomo dolgozeli, ampak vam raje kot pravi vitezi na kratko in malo za šalo opišemo, kaj vse smo doživeli.

V prvih dneh smo utrdili in zavarovali našo trdnjavo. Zgradili smo katapult, pred vhod poslali kartonastega stražarja »Benota«, ponoči pa s svojim življenjem stražili zastavo. Pa vse skupaj ni nič pomagalo, ker je kar dvakrat odpujsala neznanu kam. Toda to še ni vse! Izdelali smo si tudi viteške obleke in opremo v slogu »reži, riši, kakor veš«, ponoči pa svečano prisegli pred »ta glavnim

vitezom«, v vlogi katerega se je odlično odrezal naš kaplan Marko. Bil je strog in nas ni povišal v viteški stan toliko časa, dokler se nismo bojevali s strašnim zmajem (beri: visoko drevo) in pokazali vseh naših spretnosti. Obiskali so nas tudi vitezi iz domačih logov (beri: starši, bratci, sestrice, tete, strici ...) in nas zasuli z raznovrstnimi dobrotami. Resda nismo jedli za okroglo mizo, teknilo nam je pa vseeno. V naslednjih dneh smo spoznavali okolico, si zgradili nekaj manjših postojank z bivaki in čisto sami skuhalo polento. Odpravili smo se tudi na naporen pohod po ravnih ovinkih in se spotoma osvežili v hladni Savinji ...

Kaj naj še dodamo? Bilo je lepo vreme, bila je lepa narava, bila je dobra družba in še boljša hrana. Aha! Skoraj bi pozabili! Vsa pohvala in čestitke gredo tudi našemu kuharju Bojanu. Pohvala zato, ker nam je letos prizanesel in ni pripravil svoje specialitete »šmolente« (nekaj takega kot šmorn in polenta skupaj v enem loncu), čestitke pa zato, ker smo ga na taboru sprejeli v veliko skavtsko družino.

Letošnji tabor je bil pa res super. Bila je prava svetovna uživancija!

Nina, Skuštrana ovčka, Cerknica 1

Pa da ne boste mislili, da vitezi mislimo le na orožje, vojskovanje, pohane piške in podobne junaške zadevščine, vam predstavljamo tudi našo nežnejšo viteško dušico, ki je z nekaj verzi prelela na papir dogodivščine letošnjega tabora:

O ORLU

Gnezdo mu skalovje,
dom njegov gorovje.
Da poleti, razpne krila
močna kakor sila.

Vzdigne se prah,
med letom storil se veličastnih kril zamah.
Gorske vrhove opazuje,
ve, kje se slap vsuje.

On pozna svoj gorski raj,
prelepi cvetoči gaj.
On, gora sin,
opazuje deželo s strmih višin.
On, kralj planin,
opazuje popotnika iz dolin,
On, varuh planine,
opazuje ga s pečine,
z neslutene višine.

Zazre se v nebo,
velikanskih kril zamah se storil bo.
Vzletel bo varuh gaja,
kot duša, spomin,
pozabljenega raja.

Tina Stražišar (13 let), Pesniška miška, Cerknica 1

Verjetno vsi poznate te strani. Danes vaju Mica in jaz (urednika PP strani) prvič nagovarjava preko uvodnika. V tej številki boste lahko reševali rebus prebrali, kako so šli Brezovški skavti po LMB ter obujali spomine na Gremo gibat. Predstavil se nam bo klan iz Celja 1, ter še mnogo zanimivih stvari. Vabiva vas, da prispevate in pomagate oblikovati strani PP. Vesela bova vsake slike, članka, pesmi in stripa. Bodite ustvarjalni in pustite pečat tudi vi na teh straneh.

Mica Kovačič, Eksperimentalna štokrlja in Luka Novak, Pozorni ris.

S KANUJI PO LMB

Zgodilo se je, da smo si nekega dne zaželeli iti s kanuji po Ljubljani.

Foto: Matej Černetič, Marljivi galeb, Brezovica 1

in izbrali smo dan, ko je v Ljubljano prispela Luč miru iz Betlehema.

nijski. Ker smo skavti in radi kaj počnemo, je bila ta želja kot nalašč za nas. Pomemben je bil še datum

V nedeljo smo se zbrali na Brezovici in se skupaj s kanuji odpeljali v Ljubljano. Pri Livadi smo spustili kanuje v reko ter se podali v veslanje. Po lahkem polurnem veslanju smo prispeli na Levstikov trg. Tam smo parkirali in se odpravili skupaj z vesli v cerkev. Po maši in blagoslovu smo pohiteli v kanuje ter se odpeljali do Tromostovja. Imeli smo brezplačni parkirni prostor. Zopet smo se z vesli v rokah odpravili do Magistrata. Tam smo ob predstavi prejeli še Luč miru in se skupaj z njo vrnili do kanujev. Tam smo posneli še nekaj slik in nato odveslali nazaj do avtomobilov. To je bila zanimiva izkušnja in jo priporočam tudi ostalim. BI-PI!

Jernej Čepon, Navihani jastreb in ostali noviciat, Brezovica 1

Klan knezov Obložene mize se predstavlja

Tokrat se knezi predstavljamo z zanimivo zgodbico. Začetki njenega nastanka izvirajo s prvega letošnjega izhoda klana oktobra 2003. Kot se za kneze spodobi, smo jo posebej za vas zapisali z grajskimi peresi.

Davno, davno je tega, ko so ljudje zajemali življenje z veliko žlico. Prišli so časi, ko so velike žlice obležale v predalih. Življenje vseh kneževin je postalo otožno in pusto, namesto smeha pa je po grajskih trgih odmeval jok. Stari recepti za najslajše kolačke so bili zaprašeni ter vse goslice in piščali so žalostno samevale v

zaklenjenih skrinjah.

Kneževala pa sta v dveh sosednjih deželah, ki sta se imenovali Cukrček in Smeh, Kneginja Sladka in Knez Smešni. Opazovala sta in opazovala ter spoznala, da življenje ni nič več sladko in veselo, kot je bilo nekoč. Sklenila sta pozvati kneze vseh dežel na posvet. Res so se zbrali na njunem dvorcu za veliko obloženo mizo ter modrovali in modrovali, na koncu pa spoznali, da ni čas za modrovanje, temveč je treba ukrepati. In to takoj.

Ometli so stare recepte, izbrskali največje lonce, si nadeli predpasnike in začeli. Grajski menih je odklenil žitnico. Še vedno so stale tam polne vreče smeha, veselja, iskristosti, sreče, navdušenja, ljubezni in še bi

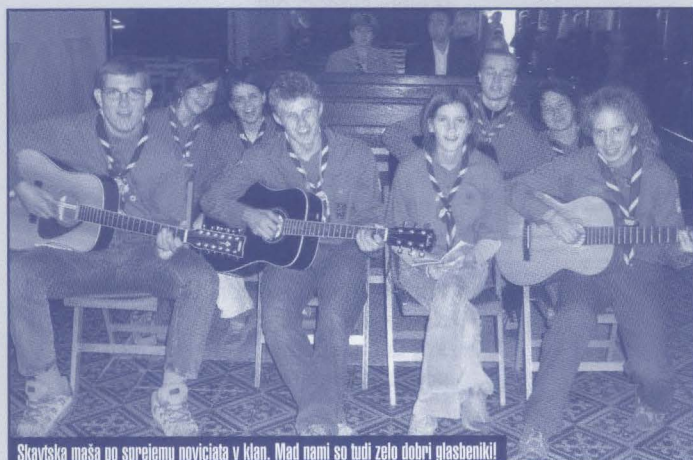
Takole smo zaključili naš prvi izživ. Novinci, ki so bili sprejeti v klan, so jo odnesli le z nekaj praskami.

Foto: Marko Senica

lahko naštevati, če bi nam dopuščal čas. Previdno so odprli vreče, napolnili z dobrotami prav vse lonce, mešali, ravno prav pogreli ... Pa so poskušali knezje. Dobro je bilo, dobro, a nekaj je vseeno manjkalo. Nakar se oglasi Sladka: »Ja ščepec sladkorja, vendar!« »Seveda!« Slastno je bilo! Kar z veliko žlico so zajeli! Poimenovali so jed Življenje. Vsak je odnesel lonec Življenja v svojo kneževino. Ljudje so iz predalov izbrskali velike žlice. S strahom so poskusili a zajeli so znova in znova in spet in spet! Od tedaj po svetu odmeva smeh.

Klan knezov obložene mize, Celje 1

Skavtska maša po sprejemu noviciata v klan. Mad namni so tudi zelo dobri glasbeniki!

IZHOD KLANA (Deskle, 12.-14. 12. 2003)

V petek 12. 12. 2003 smo morali klanovci iz stega Vir 1 zapustiti šolo ter se odpraviti v Ljubljano, kjer sta nas na železniški postaji ob 15.00 že pričakali voditeljci Maja in Petra, Tomaž pa je vlak zamudil. Sporočil nam je samo, da nas počaka na naslednji postaji, mi pa smo nato brez skrbi odšli na vlak in se odpeljali.

Medtem, ko smo se z vlakom peljali do železniške postaje Anhovo (3 ure), smo si čas krajšali s petjem. Ko pa smo prispeli do Anhovega, smo naznanili uraden začetek in se odpravili proti župniji Deskle – 20 minut hoda. Ko smo prišli do našega cilja, smo kar ostrmeli. Še nikoli nismo bili v tako lepi hiši. Hoteli smo se sezuti že zunaj, pa nam je župnik rekel, naj gremo kar obuti naprej ... ☺ No, pustimo zdaj podrobnosti. Ja ... šli smo v hišo, si skuhalo čaj, nato pa smo si šli ogledat sobo, kjer smo prespali 2 noči. Ko se je zvečerilo, je bil že čas za večerjo, po večerji pa smo imeli družabni večer.

Naslednji dan smo vstali, za nekatere zelo zgodaj, že ob 8. Preden smo zajtrkovali, smo šli ven še na jutranjo telovadbo. Ob 10. so nam voditelji dali nalogo, da vsak

sam odide v naravo in razmišlja o treh vprašanih. Popoldne pa smo izdelovali čestitke in večer se je hitro bližal. Šli smo k maši, pri kateri smo tudi sodelovali s petjem.

Ne smem pozabiti še povedati, da sem zvečer dobil še skavtsko ime. Oh ja ... da ne govorim o nalogah, kaj vse sem moral narediti. Mogoče drugič. ☺

Naslednji dan smo morali vstati zelo kmalu, ker smo imeli že tako zgodaj vlak. Preden pa smo se odpravili na pot domov, pa smo se župniku najprej še zahvalili in mu dali darilo.

Ja ... tako se je zaključil naš izhod klana iz stega Vir1.

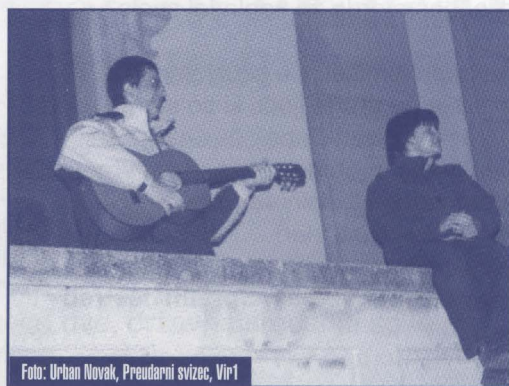

Foto: Urban Novak, Preudarini svizec, Vir1

Matija Marinček, Extra čmru, Vir 1

Pedagogove besede

1. del: Učenje

Kako ločimo mladega človeka od starega (»odraslega«)? Po letih? Po naivnosti, ki z leti zbledi? Po veselju, ki postaja bolj grenko? Po upanju, ki postaja obup?

Vsak si bo sam odgovoril. Zato pa nekaj zgodbic ...

Zgodba o 'če' in 'ko': Zgodba 'odraslega' je: *če in ko boš ... , boš lahko srečen, zadovoljen.* To včasih velja za 'majhne reči', npr., *če boš dobil štirico*, še pogosteje pa za velike, npr., *če boš imel službo, če boš samostojen, če ... potem boš srečen.* Pogosto je zgodba takega odraslega ta, da še vedno tudi sam živi v tem »če in ko«. Če morda to zgodbo le redko slišiš, je to zato, ker 'srečo in zadovoljstvo' lahko zamenja katera druga, navadno bolj materialna vrednota.

Zgodba o 'učite se': Odrasli, 'stari', se na mlajše obračajo z besedami: *učite se.* »Zakaj?« se vprašam pri 15-ih, 17-ih letih, ko pa vidim, da (prvič) se odrasli ne učijo in (drugič) s tem, kar so se naučili, ne živijo zadovoljnega življenja. Kaj lahko pridem do sklepa, da je učenje nesmiselno! Vendar je ta sklep

napačen! Oziral sem se namreč po tistih ljudeh, po 'odraslih', ki se ne učijo več, želijo pa učiti in poučevati druge. Ne govorim o učenju in poučevanju matematike, ampak o učenju življenja. Apostol Pavel je to dobro vedel, ko je rekel: »Če torej poučuješ druge, kako to, da ne poučiš sam sebe?« (Rim, 2,21.)

Zgodba o 'rasti': O tem, kaj je rast, določajo tisti, ki so navidez že več zrasli. To pa so seveda 'odrasli'. In ker jim mi verjamemo, jim verjamemo tudi to, da moramo čim prej zrasti v takšne ljudi, kakršni so oni. Ne išči v tej zgodbi kakršnekoli kritike. Vsekakor ne zato, ker si se iz prejšnjih dveh zgodb **naučil/a**, da so zgodbe narejene tako, da 'kritizirajo' odrasle (ker če si se tega naučil/a, si se napačno naučil/a). Ne. Odraslost je pomembna, saj določa odgovornost za svoja dejanja, odgovornost za bližnje, odgovornost za svoje učenje in rast. Tu pa se začne zgodba o mladem in starem človeku ...

Od-rasel človek je star človek. Ne zaradi svojih let, ampak zato, ker je nehal rasti. Nehal se je razvijati,

nehal se je učiti! Nasprotno je **mlad** človek vedno učeč se človek. V tej 'resnici', do katere mora priti vsak sam, ali pa na poti do te 'resnice' je veliko zmot. Od zelo očitnih, npr., da ko si mlad, imaš življenje (lepota je tipična vrednota), do manj očitnih, da je življenje v mladosti tisto, ki do konca določa, kakšno življenje bo imel človek, ko bo 'odrasel'. Če si razumel/a besedo 'odrasel', potem zadnji stavek za 'odrasel' celo drži!!! Pesem v prevodu pravi, da 'je boljše biti pijan kot pa star' in nam sploh ne daje možnosti, da bi pomislili: lahko sem po letih star človek, po srcu pa mlad, učeč se človek.

Domača naloga

Odgovori si na vprašanja: Od koga se učim? Kaj se učim? Kako se učim? Ali se res učim ali le sprejemam dejstva, ki jih učijo avtoritete? Ali koga sploh poslušam? Ali prisluhnem tudi srcu človeka? Ali učim in govorim stvari, ki sem jih sam spoznal, se jih naučil, ali sem le glasnik svoje 'stranke'? Ali poslušam le to, kar želim slišati? Ali poslušam le to, kar želim slišati? Ali je edino, kar sem spoznal v tem članku le to, da se je zadnje vprašanje pojavilo dvakrat? Če je, moram prebrati članek vsaj še enkrat!

Skavtska misel za konec: »Glej daleč, in ko misliš, da že gledaš daleč, glej še dlje!« (Bi-Pi) In če boš gledal še

dlje, boš morda že zagledal svoje srce.

Še zadnja misel: Če si ob članku mislil le na druge ljudi, ki so stari, odrasli, preberi članek še enkrat, če pa nočeš, to pomeni le to, da si vrgel stran zadnje tri minute ... in da si morda želiš biti star!

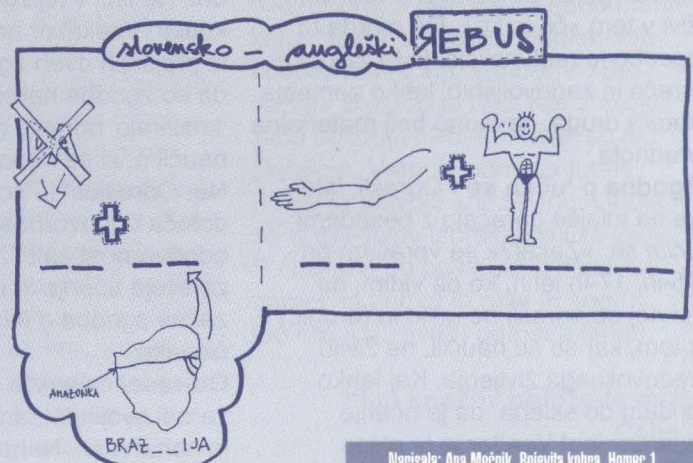
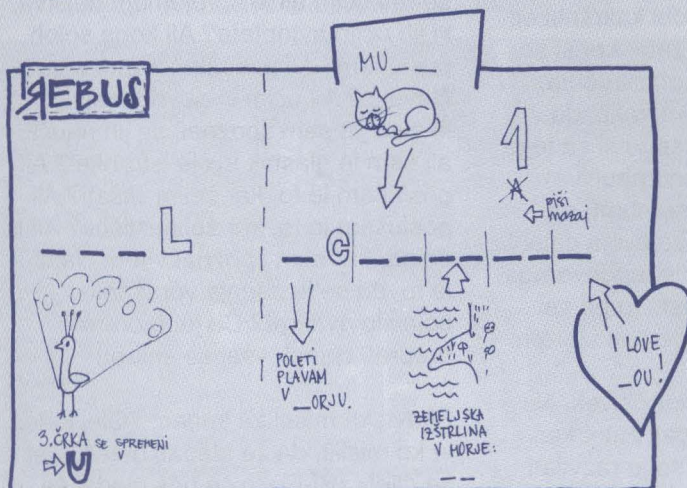
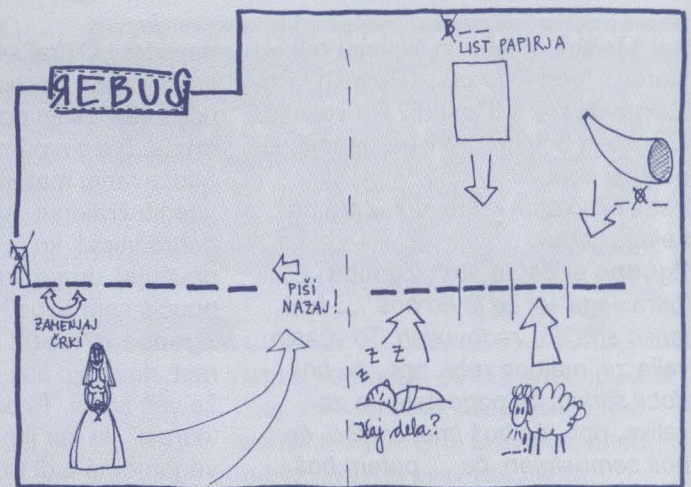
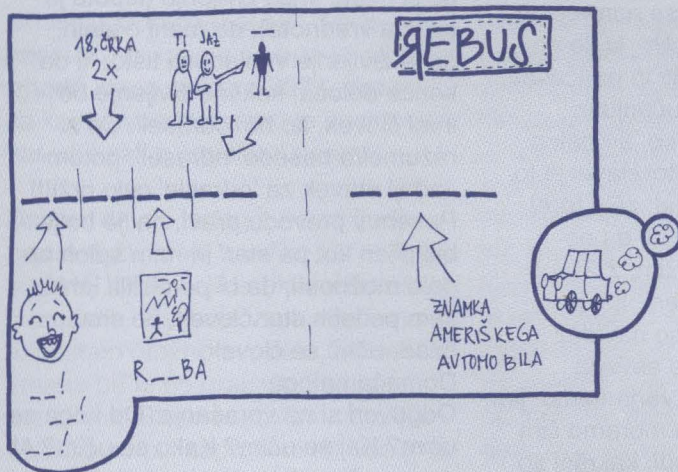
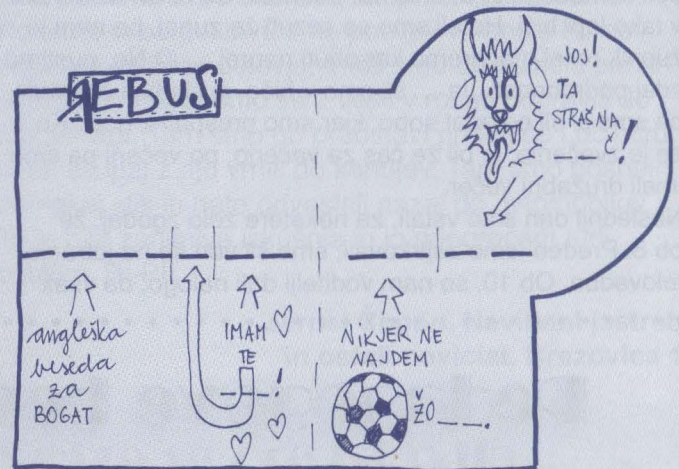
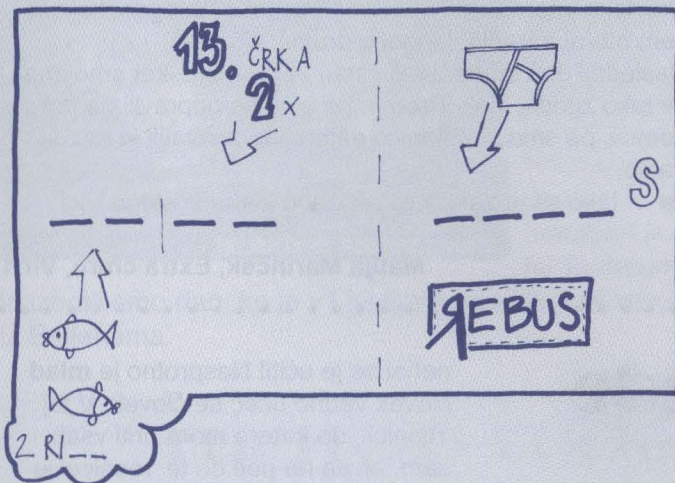
Uroš Metljak, Spretni Jastreb

Jih poznate - skavte brate?

V času okrog Dneva spomina se ponavadi najbolj spominjamo našega ustanovitelja. V stoletje dolgi zgodovini skavtstva pa je skavtski način življenja spoznavalo tudi mnogo ljudi, ki jih sicer poznamo s povsem drugih področji – nekatere kot predsednike, glasbenike, znanstvenike, umetnike ... Nekaj od teh vam jih ob letošnjem

dnevu spomina razkrivajo naši rebusi. Morda se vam bo zdel zanimiv tudi podatek, da je od 214 nekdanjih in sedanjih ameriških astronautov kar 142 skavtov in tudi na Luno je prvi stopil prav skavt! Več pa v rebusih ...

Mica Kovačič, Eksperimentalna štokljka, Idrija 1

Narisala: Ana Močnik, Bojevita kobra, Homec 1

Čemu? Kdaj? Kdo? Kako? ... listina klana?

S takimi vprašanji se nas je v sredo 17. decembra, v prostorih Združenja zbralo skoraj dvajset klanovodij na delavnici z za nas aktualnim naslovom - Listina klana. Po krajši simulaciji priprave listine klana, prilagojene za voditelje, smo v aktivnem pogovoru prišli do nekaterih zaključkov. Verjamem, da bomo udeleženci te delavnice v prihodnje imeli manj težav pri uporabi tega metodološkega pripomočka.

Nekaj zaključkov delavnice:

1. Listino klana sestavljajo popotniki in popotnice sami. Odločajo o njeni vsebini, saj jo bodo le tako tudi spoštovali in se trudili izpolniti jo.
2. Voditelj je pri tem usmerjevalec, ki popotnike in popotnice opazuje in jih usmerja, da bo listina klana sestavljena tako, da bo dobro služila svojem namenu.
3. Ni nujno, da se listina klana podpiše vsako leto. Voditelj v klanu prepozna potrebo po tovrstni rasti, ki jo lahko s sestavljanjem in podpisom listine spodbudi.
4. Kot največji problem pa se običajno pojavlja nemotiviranost popotnikov in popotnic za pripravo listine in njeno izpolnjevanje. Voditelj jim jo mora čimbolj približati, jo predstaviti v njim »prijazni obliki«.

Predvsem pa si moramo vsi zapomniti: listina klana ne sme biti breme, temveč izziv!

Simon Mlekuž, Bistri medved, Bovec 1

ALI SMO SKAVTI PROSTOVOLJCI?

Seveda smo, bi hitro izjavili. No, stvari niso čisto preproste. Kdo sploh je prostovoljec, kaj mora početi, skratka kakšne dolžnosti ima in kakšne so njegove pravice? To so seveda vprašanja, ki zadevajo vse prostovoljce, organizacije, kjer prostovoljci delajo, in tudi državo, ki v glavnem priznava prostovoljstvu veliko vlogo. V sodobni družbi je v navedi, da se takšna kompleksna področja, ki postavljajo veliko vprašanj, uredijo v obliki zakona. Več na strani: <http://skavtic.skavt.net/splet/index.php>

Danilo Kozoderc, Ustrežljivi delfin, Rače 1

Spletni časopis Mladinski voditelj

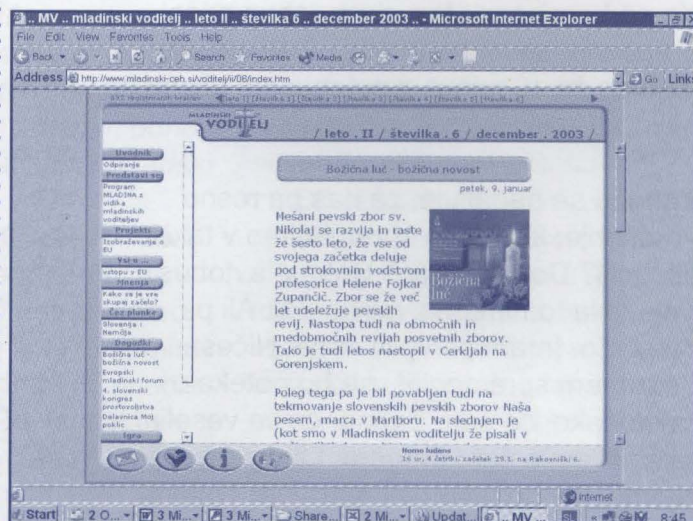
Kot skavtski voditelj ali voditeljica enostavno ne smem zaspati v svoji osebnostni rasti. Kar najpogosteje moram iskati impulze, ki mi bodo omogočili korak naprej!

Toda kaj, ko se tabornih šol lahko udeležim le enkrat na leto do dve, državna srečanja so le na pol leta, za literaturo si ne vzamem časa, v SKVO-ju se z izobraževanjem sploh ne ukvarjamo? Pri vsem tem pa je glavni sovražnik osebnostne rasti čas!

Mladinski voditelji imamo zato na internetu svoj časopis. Najdete ga na naslovu <http://www.mladinski-ceh.si/voditelj>. Časopis izide približno enkrat na dva meseca in želi zaposlenim voditeljem pomagati pogledati tudi preko meja lastnega dela. Poleg ideje za igro, metodo dela v skupini in delavnico v njem najdemo še predstavitev organizacij, ki se ukvarjajo z mladimi, intervjuje z zanimivimi voditelji, v rubriki »Čez planke« pogledamo v tujino, v rubriki »Strokovno« se kakšne teme lotimo strokovno, v rubriki »Vsi o ...« pa bralci zapišejo svoja mnenja na prej napovedano temo številke.

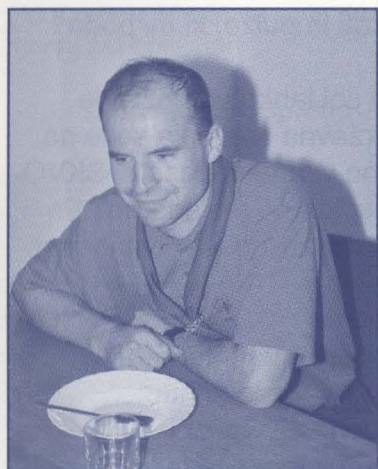
Na časopis se naročiš s klikom na ikono s kuvertico, nakar vpišeš svoj elektronski naslov in počakaš na elektronsko pošto z obvestilom o izidu nove številke. Za tiste, ki nismo kar naprej na internetu, pa je na voljo tudi »off-line« različica, po kateri lahko brskamo tudi, ko naš modem počiva. Bodi informiran – beri Voditelja!

Matej Cepin, Plemeniti čuk

JE ZSKSS DEMOKRATIČNA ORGANIZACIJA ALI PRIDI NA SVET ZDRUŽENJA

Predpogoj za demokratičnost je seveda deklarirana demokratičnost, zapisana v aktih in realno dane možnosti, da se ta demokratičnost uresničuje. V ZSKSS je v statutu to nedvoumno opredeljeno. Ali so tudi realno dane možnosti, da se to uresničuje?

To pa je že bolj stvar subjektivne presoje in jaz osebno verjetno tega ne morem presojati. Zanesljivo pa lahko rečem, da demokratičnost organizacije ni le stvar postavljenih pogojev, ampak predvsem participacije (soudeležbe) kar največjega števila kompetentnih članov, ki demokratično

udejanjajo.

Glede na to je v ZSKSS malo demokracije, saj precej tistih, ki so za to poklicani, ne sodeluje aktivno v procesu demokratičnega odločanja. Najbolj osnovni pokazatelj je že udeležba na Svetu Zdrženja (SZ). Vedno lovimo sklepčnost. Torej polovico ljudi briga za demokracijo. Naslednji pokazatelj so odzivi na kakršnekoli pobude. Po SZ novembra 2003 je bila pobuda za zbiranje predlogov za spremembo statuta. NULA – nobenega predloga!

A hočeš kaj spremeniti? Pridi na SZ v soboto 13. marca 2004 ob 10h. Še prej pa pošlji predloge sklepov, tem oz. vprašanj, ki bi jih po tvoje morali obravnavati. To lahko napraviš že takoj, najkasneje pa do 3. marca.

Seveda to ni edina stvar, ki gradi demokracijo. A ti vidiš še kaj? Povej, predlagaj.

Za zaključek pa razrahljajmo še en stereotip: pogoj za demokracijo je svoboda. To seveda drži, če dodamo še drugi del: pogoj za demokracijo je tudi odgovornost. Svoboda omogoča, da je stvari možno predlagati, narediti, odgovornost pa zavezuje posameznika, da naredi tisto, kar je v njegovi moči in pripomore k skupnemu dobremu.

Danilo Kozoderc, Ustrežljivi delfin, Rače 1

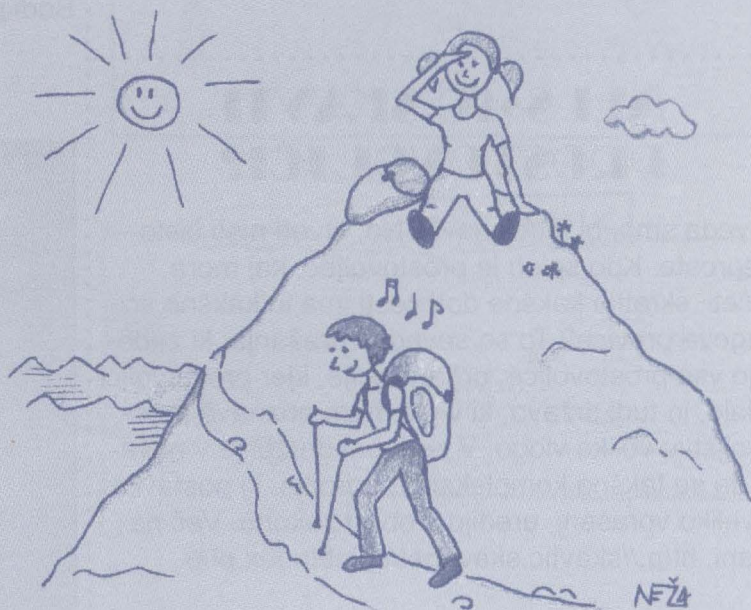
2. vrednota

OČESNI SMEHLJAJ, SRČNI SMEH (Skavt si žvižga in poje v težavah)

Na mestnem avtobusu: gneča taka, da lahko stojim na eni nogi in pol, zunaj na cesti nič manjša. Ura: 15 minut do pričetka vaj. Dovolj bo. Čez 5 minut: 200 metrov naprej. Ojoj, tole bo bolj na tesno! Čez 10 minut: samo eno križišče naprej! Pa ravno danes, ko imam toliko obveznosti! Pa še šofer bremza pred zeleno lučjo, pa še ta se je moral vriniti! Ko se bom opravičila, da avtobus prišel prepozno, se mi bodo posmihali v glavo. Vaje so že 10 minut, z avtobusom nismo še niti ...

Zgodba se nadaljuje, za nas pa resno vprašanje: kaj lahko spremenimo v taki situaciji? Dež? Gnečo? Šoferja avtobusa? Vaje? Na to nimamo vpliva. Žal. Ali pa na srečo. Imam pa vpliv nase. Ničesar ne morem spremeniti, vse bo potekalo ravno tako, če sem živčna, če se veselim, razmišljam o čem drugem. Lahko zaupam Njemu. Da bo tako, kot mora biti. Najprej

se zaupa v majhnih stvareh. Potem lahko opazim tudi vse na poti. Če ne bi zamudila, ne bi srečala prijatelja, ki ga že dolgo nisem videla. Zaradi zamude mi je profesor ponudil pomoč pri izdelavi vaje. Videla sem mavrico, ko je prenehal dež. In otroka, ki so mu žarele oči ob prvem žarku ...

Narisala: Neža Čerin, Mirna srna, L.J.4

Otroku so žarele oči, ko je spuščal zmaja. Nima veliko za jesti, včasih niti enkrat na dan ne, očeta ne pozna, a začutil je, da je ljubljen med prijatelji, da je sposoben narediti kakšno stvar zelo dobro. Veseli smo lahko ne glede na okoliščine. Na svojih poteh sem videla mnogo ljudi, ki so živeli revno, globoko v sebi pa so se radovali nad življenjem. Veselje ni užitek. Užitek je kratkotrajen in ne seže globoko v nas. Veselje pa – vsaka pora diha z veseljem, oči žarijo. Kot dvema zaljubljenca, ko se pogledata. Lahko si žalosten, a to še ne pomeni, da nimaš rad življenja. Lahko si zaljubljen v življenje, za to ne potrebuješ težke žurke, lahko pa se imaš krasno s prijatelji na žurki. Ali pa sam v kinu. Ali na sprehodu s prijateljem. Ali pri čiščenju kopalnice in likanju. Ko si dovoliš igrati se, se sprostiti, razvedriti. Če si dovoliš in ne iščeš krasnega ovitka, katerega darilo nima vsebine – če ne želiš samo ugajati.

Pravo darilo dobimo, če se upamo prisluhni klicu, Božjemu klicu. Ko se odzoveš, je tako, kot da uresničuješ svoje sanje, svoje poslanstvo. Vendar samo, če si pripravljen tvegati, se potruditi. Kot takrat, ko prideš na vrh hriba, po nekajurni hoji, utrujen, pa tak razgled na kopico gora, ki ležijo pod tabo! V trenutku pozabiš na napor. Brez

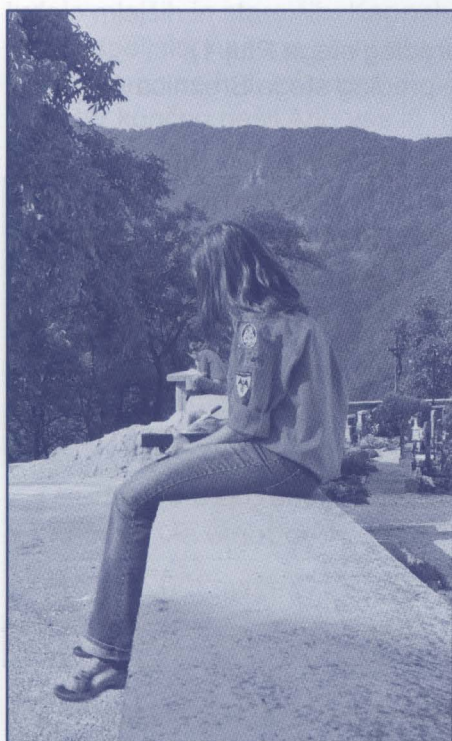
napora pa ne bi bilo tega zmagoslavja. Kot pri učenju, oblikovanju lesa, postavljanju zgradbe, nočnemu bdenju. Na eni od poti sem z domačini bdela celo noč. Bila sem utrujena po dvodnevni hoji, razumela nisem ničesar, vsako rožo so vsaj petkrat blagoslovili ... Šla sem spat. Ko pa sem vstala, je pred mano zasijalo sonce iz rož! In razumela sem pesem, ki so jo peli! Razumeti je treba, da ima vsako opravilo svoj smisel, svoje mesto in čas. Včasih pa je treba pozabiti nase, da lahko razumemo. Če mislim samo nase, ne opazim drugega. Aha, torej je čas, da neham razmišljati in dam besedo/misli tebi, ki to bereš, da ti ne vzamem vseh idej.

Neki prijatelj se je poslovil od mene: »Ne pozabi! Tvoja naloga je, da si vesela in srečna!« Kakšno veselje je srečati veselega oznanjevalca Veselega oznanila!

»Če v svojem življenju obupaš nad skromnim začetkom, se spomni, da je tudi hrast, tisto veliko in močno drevo, začel kot majhen želod, ki je ležal na tleh.« (Baden Powell)

O ključnih besedah vrednote »Optimizem in veselje do življenja« razmišljala in razvijala ideje za uporabo **Brihtna koala, Grosuplje 1**

TABORNE ŠOLE 2004

»Ni se ti treba udeleževati tabornih šol, če se jih ne želiš. Vsakdo ve, da kateri koli odrasel skavt lahko nori naokoli s kupom otrok, ali ne? Kdo potrebuje usposabljanje, ali ne? Le česa bi se lahko naučil? No, s takšnim odnosom najbrž ne prav veliko. Ampak, ali bi si želel, da bi tvoji otroci prihajali na srečanja s takšnim odnosom?« Colin Wallace, kanadski skavtski voditelj, 1991.

Slovenske voditeljice in voditelji pa nikakor nismo mnenja, da usposabljanja ne potrebujemo. Na naše taborne šole in seminarje se prijavlja vedno več mladih. 9 tabornih šol, 190 voditeljev-udeležencev, 60 članov SVOD-ov ... to je le del statistike za leto

2003.

Prihaja obdobje znanja in veščin željnih voditeljev in voditeljic. Zaslužimo si čestitke! In hkrati ... začnimo graditi nove načrte! Že letos kljub mnogim, ki so sprejeli služenje kot voditelji na tabornih šolah, žal ni bilo mogoče ustreči vsem prijavljenim. To lahko pričakujemo tudi v prihodnje. Želimo si več TŠ, TŠ med vikendi, TŠ za DA-je in stegovodje ... Želja po TŠ je trenutno večja od naših dejanskih zmoglosti – žal in hkrati na srečo. Žal, ker je vsak voditelj, ki želi napredovati, dragocen. Na srečo, ker vidimo, da slovenski voditelji čutijo odgovornosti do svojih skavtov, in so pripravljeni vložiti svoj čas in

energijo, da bi se na svoje služenje kar najbolje pripravili.

Letos se želi poverjeništvu za usposabljanje voditeljev še posebej posvetiti skrbi za kvaliteto naših tabornih šol. Prvi pogoj za dobro pripravljene taborne šole so dobro pripravljene voditelji. Pripravljalna

srečanja voditeljev TŠ potekajo v aprilu in maju.

Letos bomo zato pripravili vse tiste taborne šole, za katere bodo odgovorni voditelji znani do pomladanskega sveta Združenja 2004. Tako bodo imeli voditelji TŠ dovolj časa, da se odgovorno pripravijo na svojo nalogo.

Naše Združenje letos potrebuje vsaj: TŠ ZDRUŽENJA, TŠ METODA VV, IV in PP, 3-4 TŠ POTA.

Tudi taborna šola za stegovodje in usposabljanje za pomočnike trenerjev bi nam prišla še kako prav.

Lani so bili do pomladanskega sveta Združenja znani odgovorni voditelji štirih TŠ. Voditelji, premislite! Ste tudi vi poklicani v služenje sovoditeljem? Morda vas bo v naslednjih tednih doletel telefonski klic z vprašanjem: želiš letos služiti kot voditelj TŠ? Vaš odgovor bo ...

Bodi pripravljen-a!

**Urška Slana, Poetična P.srnica,
Slovenska Bistrica 1 (PUV)**

PLAKETE

Za priročnik Bodi pripravljen

Simona Mušedinovič – za pripravo

Damjan Makuc – za oblikovanje

Ana Remškar, Bojan Pirnat, Damjan Makuc, Igor Fortuna, Jakob Levec, Jana Čampa, Kristina Lepen, Luka Tehovnik, Manca Maretič, Marko Bitenc, Marko Germ, Marko Moškotevc, Marko Puškarič, Matej Cepin, Matej Črnetič, Matej Hozjan, Matej Reščič, Matej Žinko, Matija Puškarič, Meta Renko, Mirjam Briški, Mitja Brlan, Mojca Založnik, Primož Kogovšek, Primož Luževič, Rok Bečan, Sabina Marolt, Sabina Rupnik, Sandi Hribar, Tomaž Paulus, Tone Špendov – za sodelovanje
(na predlog Mateja Cepina in IO-ja)

Za uspešno izvedbo Tu se mor's zbudit! 2003

Natalija Ferk, voditeljica tropa

Člani tropa: Anka Slana, Boštjan Zemljak, Doroteja Frumen, Helena Zemljak, Lucija Pečovnik, Matjaž Ferk, Miljana Vražič, Nina Merlak, Rožle Gal, Sandi Pišorn, Tomaž Onič
(na predlog IO-ja)

Razširimo obzorja - Mednarodno skavtsko pole-tje 2003

Matevž Rudolf in Tomaž Ovsenik – za vodenje

Darja Peneš, Franci Valjavec, Goran Sedlovski, Katarina Štremfelj, Klemen Korenjak, Mare Škufca, Tomi Tomšič – za uspešno izvedbo (na predlog stega Kranj 1)

Bronasti znak

Jože Mikulec (na predlog stega Ptuj 1)

Florjan Svetina (na predlog stega Breznica 1)

Imenovani skavtski voditelji

Skavt	projekt
Andraž Nastran	Kvajdej 2002
Nataša Mihelj	Mala šola džungle
Simona Mušedinovič	Priročnik Bodi pripravljen
Tone Špendov	Vzdrževanje skavtske opreme, vodenje skladišča
Veronika Grdadolnik	Preživi 2002
Vesna Žibert	Kvajdej 2002

Zbral: Tajnik ZSKSS, Milan Kobal

KAJ LAHKO NAREDI EN ČISTO MAJHEN PLAMENČEK?

Veliko. Zelo veliko. Zelo, zelo veliko. Ogromno. Lahko neko lepo adventno soboto zbere v objemu Marijine bazilike na Sveti gori eno veliko družino odraslih skavtov treh dežel, ki skupaj soustvarijo eno krasno skavtsko mašo ter pejejo in molijo v treh jezikih. Ne samo v svojem materinem jeziku, ampak z navdušenjem poskušajo peti in moliti tudi v drugih dveh jezikih in to jim odlično uspeva.

Nadaljevanje članka sledi na Skavtičevi internetni strani: <http://skavtic.skavt.net/splet/index.php>

Ester Srdarev, BOKSS Ljubljana-Fužine

GREMO NA DUNAJ! KAR TAKO ? NE, DO LUČ MIRU IZ BETLEHEMA!

V delegaciji, ki je šla na Dunaj po Luč miru za Slovenijo smo bili tudi štirje odrasli skavti

Pozorni Medved je objavil vabilo na internetu. Možnost je dal štirim članom ZBOKSS-a. Imel sem srečo, bil sem med tistimi, ki so jo izkoristili. Na zbirnem mestu se nas je kmalu zbralo veliko krdelo mlajših in starejših. Kar nekaj avtobusov se je že odpeljalo, našega pa ni bilo še od nikoder. Končno smo se tudi mi odpeljali. Vijugali smo sem in tja ter končno našli Arjo vas in njeno Golido, ki je skrivala nekaj premraženih sopotnikov in darovano malico. Tam čez tunel, na pravem Štajerskem, nas

Foto: Matjaz Maležič, Pozorni medved, BOKSS LJ -Štepanja vas

je pozdravilo sonce. Spremljalo nas je skoraj vse do nekdanjega cesarskega mesta. Ob postanku v prijetni gostilnic, pri kateri se je ob vhodu pasla družina srn, narejena iz protja, sem takoj pomislil na letošnjo naslov poslanico: USTVARI DRUŽINO. Na Dunaju nas je za dobrodošlico pozdravil rahel dež. V Piarovski ulici smo doživeli lep sprejem, saj so nas pozdravili: »O, došli su gladni Slovenci!«, ko so videli kartone jogurtov, kruha in v vrečkah skrite skavtske spremljevalke – hrenovke. Še malo besed, želja za prihajajoče leto in že nas je sprejela več kot tristo let stara stavba nekdanjega samostana, zdaj sedež triindvajsete dunajske skavtske skupine. Vodja nas je razdelil po sobah in razglasil dnevni red.

Odpravili smo se v mesto z zastavami naprej! Jurij je zagrabil svetilko in hajd na dež. Kakšna gneča! Koliko ljudi! Praznično, bogato osvetljeno mesto. Srečevali smo ljudi različnih narodnosti, vsi so vedeli: »Skavti!«. Tudi precej Slovencev je šlo v nasprotno smer. Nas je neslo v prvo cerkev na avstrijskem. Plečat možakar je spuščal čez ograjo le skavte. Nabrala se nas je polna cerkev. Predstavniki skavtov vseh evropskih narodov. Mraza sploh nisem čutil! Grel me je občutek pričakovanja Luči, skavstke rutke, svetloba v očeh vseh, ki so bili okoli mene. Brez »ovratnic« in krojev bi si bili tujci, tako pa smo bili vsi bratje in sestre! Nič ni bilo težko najti besed za pozdrav in izmenjavo naslovov. Spoznal sem se s Hrvati, Čehi, Slovaki in Avstrijci. V vseh je gorel isti plamen. Katja je sprejela našo zastavo in se postavila med druge.

Predstavniki različnih cerkva so se postavili v polkrog. Prišla je LMB v rokah avstrijskega dekleta. Tišina. Molitve in prošnje v vseh jezikih Evrope. Kar ne uspeva politiki, je uspelo drobni lučki po zaslugi Luči, rojeni v Betlehemu.

Nешeto slik v aparatih bo obujalo spomin na te lepe trenutke. Podali smo se v nadškofijsko palačo na podelitev priznanj in agape. Občudovali smo preprostost gostitelja in se pobahali: »Ponosni smo, da je bil prvi dunajski škof novomeški prošt, Slovenec Jurij Slatkonja!« Škof pa nazaj: »Vesel sem, da poznate svojo zgodovino!« Pa mi spet nazaj: »Ja, smo Slovenci!«

Kolovratili smo po mokrih, z ljudmi in reklamami napoljenih ulicah. Povečerjali smo. Nekateri so se odpravili spat, drugi na potep, tretji pospravljat. Po zajtku je prišla ura odhoda. Pospravili smo, za silo pometli naše bivališče in spet smo bili v Busu veselja.

V Ljubljani nas je sprejel sv. Jakob, toda to je že druga zgodba.

Peter Repovž, Hitri polž, BOKSS Novo mesto

SLOVENIJA, LJUBLJANA, PRINESLI SMO TI LUČ MIRU IZ BETLEHEMA!

Cerkev sv. Jakoba v Ljubljani. Polna cerkev skavtov, vernikov. Samo Novomeščanov je bilo za dva avtobusa!

Prijetna božja beseda v polkrogu predstavnikov ekumenskih Cerkev, milozvočno petje dveh zborčkov in sodelovanje vseh prisotnih. Pričakovanje Luči je zaznamovalo ljudi. Koliko iskric v očeh! Še stara Lenči, nekdanja kuharica v župnišču, je bila vsa raznežena! V mraku smo se selili pred Magistrat. Stari trg. Skoraj nem in neopazen. Kakšno nasprotje Dunaju, mestu, ki ga je gradila cela Evropa! O, tudi Slovenci smo lahko na marsikaj ponosni! Tudi na Luč, ki jo že 13 let zaporedoma prinašamo v svojo prestolnico in iz nje odnašamo na vse strani. Po celi Sloveniji! Pozdravil nas je napis: DROGAM IN ŽURU RECI NE, ki se je med igrico spremenil v USTVARI DRUŽINO – geslo letošnje poslanice. Skavti so z igrico ponazorili današnjo družino in nakazali pravo rešitev: skrbimo za drugega in ne le zase! Tudi vsebina poslanice nas opominja, da smo si navkljub obilju tehnike, zabav, izdelkov in pridelkov tujci. V pravi družini

pa se pogovarjajo in drže skupaj, vodi jih Luč. Naj bo takih čimveč slovenskih družin. Tako bi iz njih izginili spori, mamila, nesreče, samomori, odtujevanja, zaprtost ... Naj se v naša dejanja naseli plamen Ljubezni, s svojimi dejanji pa poskrbimo, da ne bo nikdar ugasnil.

Peter Repovž, Hitri polž, BOKSS Novo mesto

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Lj. Štepanja vas

IN KAKO SO SVETO GORO DOŽIVELI ITALIJANSKI SKAVTI?

Paolo Modotti, magister (načelnik) odraslih skavtov regije Furlanija-Julijska Krajina, je svoja doživetja ob menjavi Luči miru na Sveti gori strnil v to pismo ...

Carissimo Ales e carissime Esther e Katja, non trovo parole adatte per esprimervi il mio »hvala« per la meravigliosa giornata che abbiamo trascorso assieme. Uniti come fratelli che desiderano stare uno vicino all'altro perché stanno bene assieme, vogliono rinsaldare ancor più questo legame che cos'è spontaneamente si è venuto a creare tra noi....

VESEL BOZIC IN SRECNO NOVO LETO a tutti i fratelli Odrasli Skavti iz Slovenije da parte di tutti i fratelli Scout del Friuli Venezia Giulia

(mi spiace non poter mettere i giusti accenti ma non ho il programma con l'alfabeto sloveno)

(celotno pismo na <http://skavtic.skavt.net/splet/index.php>)

Paolo

... ki se v prevodu glasi tako:

Dragi Aleš, Ester in Katja, ne najdem besed, s katerimi bi se dovolj zahvalil za čudovito soboto, ki smo jo preživeli skupaj. Združeni kot bratje, ki želijo biti skupaj, ker jim je skupaj lepo, ker želijo biti med seboj še bolj povezani. Tako spontano se je razvilo prijateljstvo med nami. Ne morem opisati, kako velika je bila želja, da vas ponovno vidim, da ponovno vidim vse, brez katerih bi našim srečanjem manjkalo kakšno novo spoznanje in stvari, ki si jih delimo. Ne

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Lj. Štepanja vas

uspem si zapomnit vseh imen, čeprav se včasih zelo trudim, da bi si jih (želel bi si imeti seznam z vsemi imeni, ki bi se ga lahko učil na pamet), a obrazi ostajajo nepozabni in me vedno znova spominjajo na pretekla skupna srečanja v Postojni, Ljubljani, Monte Summanu, na taboru blizu Novega mesta, v Žabnici pod Svetimi Višarji, v Grossarlu, Otaležu, na praznik Kristusa Odrašenika v Benetkah ... mogoče sem kakšno celo izpustil ... in srečanje na Sveti gori. Bili ste nepremagljivi v organizaciji in posebej še hvala za družabno srečanje v dvorani pri sestrah: vsi odrasli skavti smo občudovali okusne dobrote (tipične kruhke in sladice), ki so jih pripravile vaše bratovščine in ki sem jih sam nekaj že poskusil v Otaležu (želel bi znati imena vseh dobrot v Slovenščini, moja žena Graziella pa bi želela imeti recepte, da bi jih poizkusila sama pripraviti). Seveda tudi ne morem pozabiti simbolične podelitve Luči miru mlajšim skavtom iz Nove in Stare Gorice pri samostanu na Kostanjevici, svete maše pri sv. Ignaciju in zelo se me je dotaknil trenutek, ko smo odstranili dva

elementa iz ograje, ki deli trg Transalpina na dve državi. Pomislil sem, da sem priča odstranitvi ograje, ki je petdeset let predstavljala ne samo teritorialno mejo, ampak tudi delitev in ločevanje idej in razmišljanja. Povedati moram, da sem do padca (berlinskega) zidu moral službeno (kot uslužbenec vojske) ne samo ščititi mejo pred vsem, kar je bilo jugoslovanskega, ampak tudi opazovati vaše sodržavljane, ki so prihajali v službo v Furlanijo-Julijsko krajino in moji prehodi meje so bilo omejeni na obiske najbližje bencinske črpalke, saj je bencin tam stal precej manj kot v Italiji. Kako smo napredovali!!! In to, vsaj v našem primeru, na račun skavtstva. Še en velik HVALA. In še enkrat VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO vsem bratom odraslim skavtom iz Slovenije od vseh bratov odraslih skavtov iz Furlanije- Julijske Krajine (opravičujem se, ker nisem pisal strešic, moj računalnik namreč nima slovenske abecede).

Prevod: **Katja Rutar, Leteča lastovka, BOKSS Ilirska Bistrica**

LMB V VOJAŠNICI V NOVEM MESTU, PRI CIVILNI ZAŠČITI IN V AVTOHIŠI »BERUS«

Novomeški odrasli skavti so Luč miru odnesli tistim, ki skrbijo za mir, in tistim, ki so jo radi sprejeli ...

Kako veselo presenečenje, Bog nam je naklonil sneg! Zapeljal sem hčerko v šolo in jo mahnil po stegovodjo Damjana v Stransko vas. Zapeljala sva se Novemu mestu naproti, pa čezenj na drugi konec, kjer stoji novomeška vojašnica.

Z lepimi občutki na lanski sprejem, smo se podali k dežurnemu. Veliko zaupanje! Kar same so nas spustili v vojašnico! Na upravi je LMB čakal g. Teropšič s spremstvom. Z veselimi nasmehi so nas sprejeli in spustili v dvorano. Tam smo po uvodu prebrali letošnjo poslanico. LMB je poveljnik ponosno sprejel in obljubil, da bodo Luč čuvali in skušali tudi sami svetiti! Sveča je romala skupaj s poslanico pod božično drevce. Povabili so nas na čaj in pecivo. Pokramljali smo kot stari prijatelji, se domenili za sprejem LMB na Trdinovem vrhu, se zahvalili za sodelovanje pri letnih taborih in z zagotovitvijo, da se naslednje leto vrnemo z Lučjo, nato pa veselo zakorakali iz vojašnice. Kam pa zdaj, smo se vprašali?

Lansko leto so nas zavrnilo na policiji, so pa Luč radi sprejeli prometniki. A Luč išče in najde. Podali smo se

Damjan, Fikret, LMB, Peter in Teja v prostorih Civilne zaščite.

na občino k civilni zaščiti. Njen sekretar g. Fejzić je LMB z veseljem sprejel v znak zahvale in sodelovanja. Dopoldne smo zaključili pri avtohiši Berus, ki se trudi, da bi ljudem nudila varne VW avtomobile in je tudi naklonjena skavtskim dejavnostim. Oče, mama in sin so LMB zanosno sprejeli.

»Tako naj sveti vaša luč, da bodo ljudje videli in verovali«. To skušamo mladi in odrasli skavti tudi z nošnjo LMB uresničevati. Kako uspeva, pa je odvisno od prejemnikov.

Daj nam moči, ti Luč miru, da bomo ne glede na uspeh vztrajali!

Peter Repovž, Hitri polž, BOKSS Novo mesto

RAZMIŠLJANJE OB LUČI MIRU IZ BETLEHEMA

»Bodite Luč sveta, bodite svetilnik, ki se ga vidi od daleč. Bodite svetilnik, po katerem bodo drugi naravnali svojo smer.« Tako nam naroča Jezus Kristus v evangeliju.

Težka je ta zahteva. Težko je biti tisti, po katerem se zgledujejo drugi. Težko tudi zato, ker drugi pričakujejo od tebe, od mene, da bom brez napak, da bom vedno svetil z močnim, čistim plamenom. A sem le človek, človek poln napak in slabosti. Saj se trudim, a toliko je vplivov, ki mi ne dajo miru.

V Adventnem času pričakovanja Odrešenikovega rojstva in notranje umiritve nam zunanji svet tega noče privoščiti. Mir in spokojnost pričakovanja sta potisnjena ob stran, preglasa z nešteto reklamami, kaj vse potrebujemo za to, da bo naš Božič popoln. Kako zgrešeno! S tem bliščem brez notranje vsebine bo naš Božič kot noč brez zvezd.

Kratka zgodbica nam pripoveduje o kralju in treh sinovih. Kralj obljubi nasledstvo tistemu od njih, ki bo uspel napolniti največjo sobano do zadnjega kotička. Prvi jo je napolnil s slamo, drugi s perjem, a pri obeh je bilo v sobani še ogromno prostora. Tretji je prinesel v sobano majhno lučko in njena svetloba jo je napolnila do zadnjega kotička.

Tudi plamen Luči miru iz Betlehema nam prinaša podobno sporočilo, pravzaprav še več. Prinaša nam sporočilo miru. Prihaja namreč iz votline Jezusovega rojstva v Betlehemu. Tja jo gredo vsako leto iskat predstavniki avstrijske radio-televizije. Potem jo na Dunaju med ekumenskim bogoslužjem razdelijo med skavte iz vse Evrope. Letos je bilo to že petnajstič. Vsako leto se akciji pridružujejo nove države. Kot je poudaril eden od organizatorjev v svojem nagovoru, je bila že sama ideja o tem NEVERJETNA. NEVERJETNO je bilo to, da so odšli po plamen, ki naj nosi sporočilo miru v deželo, kjer je takrat divjala vojna. NEVERJETNO je bilo to, da so plamen prinesli iz Izraela v Evropo. NEVERJETNO je, koliko različnih ljudi, ki pa enako ali podobno razmišljajo, se zbira ob tem plamenu in NEVERJETNO je, kako močno se je širila ta

akcija najprej po Evropi in tudi že v Ameriko. Bolj ko se plamen deli, več ga je. Bolj ko si ga ljudje med seboj podarjamo, manj je teme med nami.

Tisti, ki smo bili letos na Dunaju ali pa v Ljubljani, smo lahko živo začutili smisel letošnje poslanice - USTVARI DRUŽINO, ki spremlja Luč miru iz Betlehema pri nas v Sloveniji. Tu ni mišljena le naša domača družina. Predvsem moramo v svetu neverjetnega tehnološkega napredka in nešteti možnosti komuniciranja poskrbeti za pristne človeške odnose in ustvarjati družino v širšem pomenu besede, ustvarjati družino prijateljev, skavtov, sodelavcev, ustvariti družino v slovenskem narodu, v evropski in svetovni skupnosti.

Plamen Luči miru iz Betlehema nas vabi, da se pridružimo veliki družini ljudi, ki želijo sprejeti sporočilo miru, sporočilo dobre volje, veselo novico, da se je rodil Odrešenik.

Gori naj ta plamen skrivnostni,
na oknih na sveti večer,
sporoča vsemu naj svetu,
Gospod nam prinesel je mir.

**Matjaž Maležič, Pozorni medved,
BOKSS Ljubljana-Štepanja vas**

Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS L.J. Štepanja vas

Joj prejoj, Zemlja kihal!
Letos trop za okoljsko vzgojo pripravlja seminar, ki bo 2. in 3. aprila. Na Dan zemlje bomo skupaj s teboj »kričali«, da nam ni vseeno za naš planet. 22. aprila

bodo po večjih in manjših krajih Slovenije postavljene stojnice, s katerimi bomo opozorili javnost na posledice onesnaževanja. Napovedujemo pa celo nagradni izlet!

O novostih, dogajanju, seminarju, izletu,... pa se bo pisalo na internetno stran. Zato le pridno spremljaj. Aaaa, kih!

Katarina Demšar, Zgovorna lisica, Škofja Loka 1

Telegram iz Kopra

Iz Kopra, kjer so 9. in 10. januarja načrtovali in se spoznavali člani tropa za okoljsko vzgojo, je priletel telegram za bralce Skavtiča s sledečim sporočilom:

Bi-Pi STOP

Okoljščki zmrznjeni sredi zime ob morju STOP imamo se fajn STOP spanca primanjkuje STOP kihanja je odločno preveč STOP kolcanje brez nadzora STOP debate so vroče STOP srečali smo se s stonogo, mrožem, kokošmi ... STOP uživamo v naravi STOP vreme je lepo – sonček sije STOP vozniki na cesti so nevarni STOP ribe imajo preveč kosti STOP duhovnost patra Žitka pregloboka STOP Lep pozdrav STOP vaš trop za okoljsko vzgojo STOP

p. s.

smejte se!!! STOP smeh ni greh STOP

Trop za okoljsko vzgojo še sporoča, da Dan Zemlje BO! Za informacije bodo še pravočasno poskrbeli – tudi na njihovi spletni strani, kjer si bo prej ali slej možno ogledati tudi fotke z njihovega bivanja v Kopru.

V imenu tropa za okoljsko vzgojo:
Nataša Kovačič, Čuteča čebela, Škofljica 1

DAN ZEMLJE - Earth Day

Jeseni leta 1969 je skupina ameriških okoljevarstvenikov pod vodstvom senatorja Gaylord Nelsona, razočarana nad nerazumevanjem politike

za okoljevarstvene projekte, napovedala okoljevarstvene demonstracije.

Ker so ljudje končno dobili možnost, da pokažejo zaskrbljenost zaradi onesnaževanja okolja, je bil odziv izreden. Časnik New York Times je jeseni istega leta poročal o znatnem povečanju okoljevarstvenih dogodkov.

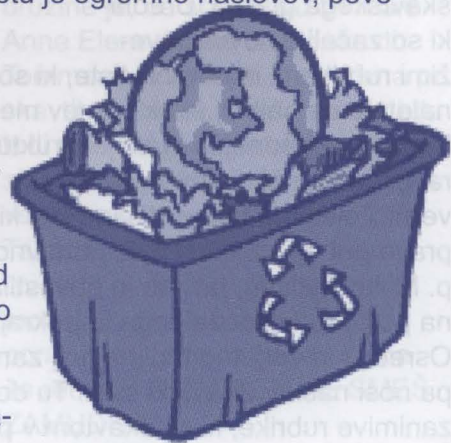
Tudi javna razprava je kazala, da se pripravlja nekaj velikega. Najbolj izredna stvar pri projektu je bila, da se je le-ta organiziral sam od sebe.

Dan Zemlje je uspel zaradi spontanega odgovora množice ljudi. Organizatorji niso imeli ne časa, še manj pa sredstev, da bi organizirali večmilijonske demonstracije. A vendar je 22. aprila 1970 sodelovalo na demonstracijah širom ZDA 20 milijonov ljudi v podporo varstvu okolja. To so bile največje demonstracije te vrste. Množice so pokazale zgražanje nad odnosom družbe do okolja.

Tako je nastalo gibanje Earth Day, ki je mreža nevladnih naravovarstvenih organizacij s sedežem v Seattlu. Cilj gibanja je povezovanje, združevanje vseh ljudi, ki jih združuje ista ideja z motom Skupaj smo glasnejši, opaznejši in močnejši. Od leta 1990 je gibanje tudi mednarodno, danes pa sodeluje pri projektu 5000 skupin iz 184 držav. Vsako leto Dan Zemlje združi ljudi v dogodkih in akcijah v deželah od Peruja do Indije, Evrope in Amerike s ciljem izobraževanja, osveščanja in pritiskati na politiko za okoljevarstvene spremembe. Tako kot skavti drugih dežel tudi slovenski skavti že pet let sodelujemo pri tej svetovni ideji.

Na svetovnem spletu je ogromno naslovov, povezanih z gibanjem Earth Day. Na teh straneh lahko najdemo najrazličnejše informacije, nasvete ter ideje za izpeljavo okoljskih projektov. Za ogled pa priporočam zelo pregledno in uporabno internetno stran <http://earthday.envirolink.org>.

TOV, ki pripravlja skavtski projekt Dan Zemlje, vas vabi, da tudi letos sodelujete in praznujete z nami.

Matej Žinko, Resni leopard, Ljubljana 5

Mednarodni dogodki so gotovo ena izmed zelo zanimivih stvari za vse skavte. Če ste bili kjer koli zunaj naše lepe Slovenije in bi radi to dogodivščino delili z ostalimi skavti, le pogumno pisalo v roke in mi pišite na naslov: anastazija.spaci@skavt.net.

Anastazija Spači, Skrivnostna želva

IZŠLA ŽE PETA ŠTEVILKA JAMBORA

Uredništvo notranjega skavtskega glasila Jambor je letos res zavihalo rokave in v borih dveh mesecih izdalo že pet številčk glasila.

Že ob koncu lanskega delovnega leta je funkcijo glavnega urednika prevzel mladi nadebudni skavt Modri lev (Martin Tul), ki je že pred poletjem načrtoval svoje delo z ostalimi člani uredništva. Prva številka je bila tako posvečena poletnim taborem s poročili vseh dejavnosti v poletnih mesecih, vključno z akcijo, ki so jo skavti izvedli na začetku septembra v Ukvah.

Z drugo številko pa se je pokazala letošnja plat skavtskega glasila. Uredniki so začeli z novimi, svežimi rubrikami in ohranili tiste, ki so v prejšnjih letih naletele na najbolj širok odmev med bralci. Da bi bilo branje preglednejše in bolj strukturirano, je Jambor razdeljen na štiri glavne dele: tako lahko v Zvezdi severnici sledimo taki vrsti člankov, ki kažejo skavtom pravo pot: gre za uvodnik, duhovno misel, ki jo piše p. Mirko Pelicon, novice in obvestila ter za morebitna poročila sej deželnega in pokrajinskega vodstva. Osrednji in verjetno tudi najbolj zanimiv del glasila pa nosi naslov Skavtski svet. Tu dobimo številne zanimive rubrike, ki so skavtom v pomoč pri njihovih dejavnostih. Tako npr. Prizdevna puma (Katja Volpi) daje nasvete o knjigah, ki so v skavtski knjižnici, poleg tega pa še oblikuje rubriko Baden Powell scripsit. Ob tem dobimo še intervju z voditelji: v drugi številki

je to Paolo Biancuzzi (Očarljivi leopard), odgovoren za steg Trst 3-4, v tretji številki pa je na vrsti Gorica z intervjujem Martine Černic, ki ima prav tako funkcijo stegovodje, in to v Gorici, v četrti pa je objavljen pogovor z novim glavnim urednikom glasila. Zelo koristni so nasveti za gorske in kraške ture izpod peresa Vestne vidre (Jadranke Cergol), ki s pomočjo Glasbenega orla (Iztok Cergol) ureja tudi rubriko Skavtska pesmarica. Glavni urednik Modri lev rad brska po internetu in širi zamejskim skavtom obzorja, tako da lahko sega njihov pogled zelo daleč, v drugi številki vse do Poljske, v tretji pa do otoka Brownsee, kjer je potekal prvi skavtski tabor. Kot v prejšnjih letih se tudi letos nadaljuje rubrika Ipse dixit, za katero skrbi Ipse Scully. Tretji del je posvečen delovanju posameznih skupin: gre v glavnem za poročila izletov, podvigov, srečanj ipd., o katerih poročajo uredniki sami ali pa člani organizacije. Zadnji del je namenjen najmlajšim, poimenovan po njihovem simbolu: Ru-

meni kožuhi, kjer lahko sledimo navodilom za lov s kačo Kajo (Prizadevna puma), likovni kotiček (Vidra Alenka) ipd. Sploh pa lahko najmlajši pobarvajo cel Jambor, ki ga skoraj na vseh straneh krasijo živahne slike iz skavtske tematike. Ob že omenjenih urednikih ostaja odgovorni urednik Andrej Maver, ostali člani uredništva pa so še Daniel Beor-

chia, Ilario Tul in David Bandelli. Zadnja številka v letu 2003 je bila popolnoma posvečena božični tematiki s prispevki nekaterih izvidnikov, s križankami in igrkami za okrasitev božičnega dreves in še marsičim. Notranje glasilo SZSO je letos torej zelo dobro začelo novo delovno leto, obogateno je z novimi rubrikami in predstavlja nedvomno zanimivo branje ne samo za svoje člane, ampak tudi za širši krog bralcev, poleg tega ne gre zanemariti dejstva, da v tem glasilu objavljajo svoje članke tudi zelo mladi člani, katerim je tako dana možnost pisanja in branja zanimivih člankov.

Jadranka Cergol, Vestna vidra,
četovodja Trst 3-4
in ena od urednic Jambora

TABOR ŽIVIH KAMNOV

Trento (Italija), 26-30. 12. 2003

»ŽIVI KAMNI, pa kaj še,« bo mogoče rekel kdo od vas. Naju je ime tabora tako prevzelo, da sva sklenila, da od blizu pogledava, kaj se skriva za tem. Bila sva prijetno presenečena, saj sva ugotovila, da so živi kamni prav posod, samo videti jih je potrebno ...

Torej: Tabor živih kamnov se je odvijal v nekem prečudovitem mestecu z imenom Trento, ki leži čisto na severu Italije. Zbralo se nas je 19 članov iz 12 različnih držav (Belgije, Egipta, Francije, Nemčije, Irske, Italije, Jordanije, Libanona, Poljske, Portugalske, Madžarske in Slovenije) + 4 glavni voditelji in 3 tehnične pomočnice. Namen tega tabora je bil odgovoriti na vprašanje: *Zakaj je zame pomembno, da izkusim mojo obvezo kot skavtski voditelj/ica v luči evangelija?* To vprašanje smo razdelili na tri pedagoške delavnice (vsaka je potekala en dan):

- Kako se Jezusove besede kažejo v naši skavtski skupnosti in priložnosti, ko delimo izkušnjo, da smo Božji otroci (pri skavtih).
- Boljši skavt/skavtski voditelj zaradi krščanstva ali boljši kristjan zaradi skavtov/skavtskega voditelja?

- Dejanske duhovne misli, ki so najbolj uspele pri naših srečanjih. Poleg tega smo imeli zjutraj in zvečer v kapeli tudi branje odlomka iz Sv. pisma (običajno so bili to odlomki, ki so na tak ali drugačen način opisovali kamne). Zanimiva je bila tudi

izkušnja, ko smo imeli mašo v angleščini. Običajno se dostikrat zgodi, da nam misli pri maši nekoliko zaidejo. Tu je bila situacija ravno obratna, ravno zaradi drugačnega jezika. Skoraj neverjetno je, kako se ti zdi maša takoj drugačna, pa čeprav je sprememba samo v jeziku.

Uradni pogovorni jezik je bil angleščina, vendar se je vse prevajalo tudi v francoščino in italijanščino. Prav zanimivo je bilo poslušati mešanico vseh jezikov (če dodam še arabščino, poljščino, portugalsščino, nemščino in slovenščino) ter opazovati, kako smo vsi govorili tudi s svojo mimiko telesa, ko nismo našli pravega izraza v angleščini ali francoščini. Oba sva »čist noter padla« in še ko sva odhajala domov, sva se pogovarjala v angleščini in italijanščini. Portugalca sta nas vedno presenetila s kakšnim novim plesom ali rimo, tako da nam ne bi bilo slučajno dolgčas. Dolgo časa sem bila prepričana, da so

organizacije po svetu zelo podobne naši. Sedaj sem odkrila, da so med njimi kar velike razlike (od srečanj do same razdelitve po vejah ...). Vendar ravno to daje tisti pravi čar takim taborom. Ko se odločiš za nekaj takega, te preganja najrazličnejši mali strahovi. Od tega, da ne veš, kako bo s tvojo angleščino, kakšni bodo udeleženci, do tega, ali boš našel kraj dogajanja ... Izkušnje, ki jih pridobiš, ko greš v tujino na kakšen tabor

ali seminar, odtehtajo vse strahove (ki so ti mimogrede povzročili tudi kakšen siv las na glavi). Veliko udeležencev se je po končanem taboru takoj vrnilo domov, vendar midva nisva bila med njimi. Nekaj dni sva ostala še pri družini Nicooletti, ki naju je sprejela z odprtimi rokami. Zanimivost te družine je, da so vsi, razen male Anne Elene (stara 5 let), skavti. Tommaso in Jacopo sta aktivna pri skavtih v Trentu, starša pa sta bila tudi zelo dolgo časa aktivna skavtska voditelja. Hvaležna sva jim za vse, kar so nama dali. Tabor živih kamnov je bil letos izveden prvič. Ker obstaja velika možnost, da se naslednje leto ponovi, naj vam za konec samo še rečeva: TEGA RES NE SMEŠ ZAMUDITI!!!

Darja Stele, Vsestranska sova in Primož Abram, Hitri orel, Komenda 1

PREDSTAVITEV STEGA BELTINCI 1, Prekmurški štrki

»Preko Mure preko Drave,...« (Kreslin). Kako je to lepo, da imamo skavti svoje brate in sestre v vseh pomembnih krajih. Tokrat smo sledili Kreslinu in se ustavili v Beltincih. Ste že skočili na njihovo internetno stran? Meni je strašno všeč, ker imajo celo slovar! In to ne angleško-francoskega, temveč prekmursko-slovenskega! Veš kaj pomeni »cuzek« ali »bujbast«? Si pa res en »brumblek«! ☺ Takoj se loti branja in odkril boš, da niso »kar tako« naši prekmurski bratci in sestrice.

Katarina Demšar, Zgovorna lisica, Škofja Loka 1

Foto: Branko Bakan, Žvižgajoči štrk, Beltinci 1

• ZGODOVINA

Prvič omenjeni: 1993

Starost stega: Smo v enajstem letu.

Kdo je dal pobudo? Leta 1992 sta mladi dekleti Sabina Sreš in Meteja Erjavec dali obljubo pod okriljem stega Veržej in nekaj mesecev zatem začeli s skavtstvom v Beltincih.

Kje so se prvi skavti zbirali? Prvi skavti so se zbirali v župnijskem domu v Beltincih. Radi pa so zahajali tudi v beltinski park.

• KRAJ

Ime kraja: Beltinci

Št. prebivalcev: 2300

Najbližja reka; najbližje večje naselje: Mura; Murska Sobota

Število km do Ljubljane: 200 km

Največja krajevna znamenitost (največ 3): Cerkev sv. Ladislava,

Foto: Branko Bakan, Žvižgajoči štrk, Beltinci 1

grad,
mednarodni
folklorni
festival

• OPIS

STEGA

Število članov: 70

Simbol stega: štoklja
Barve rutke in njihov pomen (dva pomena):

- zelena: prekmurska ravnina s polji in travniki
 - modra: Mura
 - rdeča: štokljin kljun in noge
- In drugi pomen:
- zelena: narava
 - modra: Bog
 - rdeča: ljubezen
- kar pomeni: Ljubezen do narave in Boga.
- Kraj zbiranja:** stara šola poleg cerkve v Beltincih

• DELOVANJE

Najbolj dekliški vod (in še ostali dekliški vodi): sove in lisice

Najbolj fantovski vod (in še ostali fantovski vodi): medvedi in sokoli

Ime klana in volčičev (kratek opis skupin):

Krdelo se imenuje Mürski vuki; šteje 17 VV in dva voditelja. Ime klana je Markovski štrki; šteje

10 PP in dva voditelja.

Aktivnosti (kratek opis tiste aktivnosti, ki najbolj blesti): LMB
Doslej največji projekt: Štrkov jam (srečnje vseh skavtov mariborske regije v letu 1996)

Število obiskanih stegov v tem letu (to pomeni, koliko se udeležujemo dogodkov drugih stegov): še nič ☺

• NAJVEČ; NAJMANJ

Najbolj simpatičen voditelj/ica: ja to pa morate vprašati naše skavte ☺

Najdaljši potovalni tabor: po Pohorju leta 1993: 6 dni in pol

Najvišja nadmorska višina tabora IV: pri domu Planinka na Pohorju: 883 m

Najbolj priden volčič: Aljaž Opaka (ja, tak Akela pravi)

Oseba z najdaljšo skavtsko zgodovino: stegovodja Branko Bakan

Najbolj nenavaden dogodek v vsej skavtski zgodovini: Bilo ji je dosti, bom pa izpostavil tega: Voditelj prižiga ogenj, poleg čepi mlad IV in pravi: »U, kak je fajn toplo!« Pa ga drug IV pobara »Saj še ne gori?«
Najbolj simpatična nerodnost: Izjava enega IV večer ob ognju: »Posveti malo na ogenj, da bom videl, če gori!«

Najvišji skavt/inja: Boris

Najmlajši skavt: Martina Sraka, 7 let
Najbolj aktivna veja v stegu: četa, Divje Zveri

• INTERNETNI NASLOV

beltinci1.skavt.net (stran je v nastajanju)

Kaj bi še dodali, napisali, sporočili ... drugim skavtinjam in skavtom?

Znano je, da se kar dosti skavtskega življa podi po Prekmurju, najbolj seveda v poletnih počitnicah. Mi pa to seveda zvemo dosti pozneje. Škoda! Torej, dragi bratje in sestre v skavtstvu, ko se boste kdaj v prihodnosti potepali po Prekmurju, se nam le oglasite in nas obiščite!

Kontakt: boris.tibaut@skavt.net (031-787-886).

Boris Tibaut, Močni medved, Beltinci 1

Na strani intervjujev boste srečali in bolje spoznali različne ljudi, ki imajo za seboj posebne odločitve, posebne izkušnje ali pa so s svojim življenjem in zgledom vplivali na nas skavte ali mlade nasploh. Upam, da vas bodo njihova pričevanja obogatila. Vesela bom tudi kakršnih koli vaših predlogov za gosta v naši rubriki.

O POSEBNI IN SREČNI DRUŽINI Intervju s staršema Kavčič

Verjetno se marsikdo sprašuje, kaj je posebnega pri družini Kavčič, o kateri boste več izvedeli v nadaljevanju. Res so nekaj posebnega, imajo veliko bogastvo – 5 otrok, od tega 4-letno Patricijo ter devetmesečne četvorčke: Jakoba, Klemna, Mirjam in Lovra. Take družine so dandanes redke, marsikdo se prestraši takega števila otrok, celo država jih v bodoče z novim zakonom o dohodnini ne bo več podpirala. S tem pa ne bo podprla tudi številnih vrednot in prednosti, ki jih lahko dobiš le v taki družini. In sreče – tiste, ki resnično osrečuje ...

1. Ker Skavtiča berejo pretežno skavti, bi mene in verjetno tudi njih najprej zanimala tvoja skavtska pot.

Moja skavtska pot se je začela jeseni 1991 s projektom »Hodimo skupaj«, kjer sva s sestro dobili navodila, kako voditi skavtsko skupino v Slovenj Gradcu. Leta 1992 sem dala skavtsko obljubo. Skupaj z Lidijo Galičnik (sedaj Smolar) sem vodila prvo četo, ki smo jo poimenovali Zvezda severnica. Naslednje leto sem skupaj z Andrejem Flogijem vodila noviciat. Nato pa so za nami že prišli novi voditelji in zaradi študijskih obveznosti sem od takrat dalje sodelovala le še pri nekaterih projektih. Še danes sem v stiku z »mojimi« skavti in skavtinjami, saj so se v vseh teh letih med nami stkali pravi prijateljski odnosi.

2. Kakšne so bile prve reakcije, ko ste izvedeli, da boste imeli četvorčke?

Najprej sem s pomočjo ultrazvoka izvedela, da bom imela dvojčka. Oba z možem sva bila vesela, saj sva si želela večjo družino, sama pa sem imela tudi občutek, da bosta pri tej nosečnosti dva, saj sta se predhodni nosečnosti končali nesrečno ... Na naslednjem ultrazvoku je ginekolog videl trojčke, ko pa smo skupaj še enkrat opazovali ultrazvok, je mož opazil še četrtega otroka. Bila sva zelo presenečena, srečna, obenem pa naju je bilo tudi strah. Že takrat so se začeli krči. Verjetnost, da bodo vsi preživel, je bila zelo majhna. Bila sem zelo optimistična, verjela sem, da mi jih je Bog namenil, da bodo preživel vsi in da bo vse v redu. V času moje nosečnosti sva z možem veliko molila. Vem, da so tudi drugi molili za nas, predvsem moji starši in moj dedek. Ležala sem kar 5 mesecev in pol, saj je bila nevarnost splava velika, zadnja dva meseca nosečnosti sem prebila v ljubljanski porodnišnici. Najhuje je bilo, ker sem zelo malo videla Patricijo, najino takrat skoraj 4-letno hčerkico. Mislim, da mi je vera pomagala, da sem zdržala tako dolgo – polnih 32 tednov. Na god sv. Marka, 25. 4. 2003, so se po vrsti rodili Jakob, Klemen, Mirjam in Lovro.

3. Kako zmoreta usklajevati vajino delo z vzgojo

in skrbjo za otroke?

Dela je veliko, a z ljubeznijo do otrok nama ni nič pretežko. Vsak dan se Bogu zahvaljujema za zdrave otroke. Na srečo je Jani mož, ki se loti vsakega dela, tako da si delo razdeliva. Hude so noči, saj je treba vstati 8–12-krat na noč. Pri vsem nama pomagajo tudi moji starši in moj 85-letni dedek, pri hranjenju pa dve sosedki. Pravo veselje in pomoč je tudi 4-letna Patricija, ki že zna zabavati svojo sestrico in bratce. Poje jim in pleše in vsi jo navdušeno gledajo, poslušajo in čebljajo zraven po svoje.

4. Ali imate kdaj težave pri medsebojnem ločevanju četvorčkov?

Otroci si med seboj niso podobni, saj so štirijajčni. Na začetku je imel le dedek težave s tem, saj sta si bila Mirjam in Klemen tako podobna, da ju ni ločil, vse dokler ju ni previl.

Že sedaj pa kaže vsak svoj značaj in vsak je oseba zase, zato jih tudi ne oblačiva enako.

5. Kakšne spremembe so v vaše življenje prinesli otroci?

Naše življenje se je precej spremenilo. Res je veliko dela, a se z Janijem trudiva, da si tudi drug za drugega vzameva čas in si izkazujeva drobne pozornosti. Otroci pa nama vračajo toliko ljubezni, da dobiva energijo, ki jo potrebujeva za vsak nov dan.

6. Kako finančno zmorete vse stroške? Vam je kdo finančno oz. kako drugače pomagal in vam stal ob strani?

Zaenkrat finančno še nismo tako zelo obremenjeni, saj smo veliko oblačil dobili od prijateljev. Plenice in mleko pa bomo dobivali do enega leta. Povišali so se le stroški, kot so komunalne storitve, ogrevanje, elektrika ...

Z možem sva na razna podjetja pošiljala prošnje, a v začetku ni bilo nanje nobenega odziva, saj nisva želela v medije in javnost. Korak za korakom so se nato začele oglašati različne firme in dobili smo nekaj stvari. Tudi pri nakupu primerne avtomobila so nam na pomoč priskočili dobri ljudje.

Večji finančni stroški se bodo začeli po enem letu, potrebovali bomo več oblačil, čevlje ... A samo, da bodo zdravi, pa bo šlo!

Lep skavtski in otroški pozdrav vam s Koroške pošiljajo Marička (Bojevita levinja) in Jani Kavčič z otroci!

Z njimi se je pogovarjala: **Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1**

Dnevnik ustvarjanja tropa za akcijo Luč miru iz Betlehema 2003 Ustvari družino!

»Mnogo je samot, mi pa iščemo drug drugega. Mnogo je besed, mi pa se pogovarjamo.« Skavti smo v letošnji mozaik decembra spet položili svoj košček pestre sestavljanke in tako dopolnili sliko s pričakovanji nabitega adventnega časa.

Plamen in poslanico smo ponesli tja, kamor sta namenjena – med ljudi.

Med vse tiste, ki se veselijo Čudeža iz Betlehema. Koliko dogodkov, koliko skavtov, koliko

nasmehanih ljudi, koliko povezav, koliko odprtosti ... če bi hotela popisati vse priprave, prireditve, srečanja, obrede, občutke, ideje ... vsega, kar se je dogajalo samo ob letošnji akciji, bi razmislila, če ne bi najprej pustila študija, potem pa jedrno odvihrala v vrsto kandidatov za status svobodnega umetnika.

Vsi dogodki so dokumentirani na spletni strani lmb.skavt.net, kaj vse se je dogajalo pod preprogo nacionalnega tropa, pa samo za Skavtič pišem *Smejoča kresnica*.

September 2003 – Primož F. na voditelji-listo pošlje vabilo za sodelovanje v tropu akcije LMB 2003. Odziv dober. Jaz? Hm, ja, bom še premislila. Ne vedoč, v kaj točno se spuščam, sem zapečatila svoje načrte oktobra, novembra in decembra. (Obžalujem? Noup ☺)

Oktober 2003 – Prvi sestanek tropa v novih prostorih

ZSKSS. Možganska nevihta prvih petih pogumnežev, ki smo Lučki še malce negotovo rekli »Da.« Prve odločitve, resni nameni. Počasno polnjenje praznih stolov na Zrinjskega 9. Uf, hvala Bogu, ker sicer do decembra ne bi uspeli zajeti niti sape. Nove, pogumne, pronicljive, izzivalne, dih jemajoče ideje. Ekumensko srečanje? Ali nam lahko uspe? In prvi koledar dogodkov: okt(obra) nov dec! Ker iz te moke ni bilo kruha (iz novih decov), smo se raje posvetili resnemu delu, npr. geslu letošnje poslanice. »Dajmo nekaj v povezavi z družino.« Bliskovito preskakovanje možganskih povezav. Kreše se, kreše ... »Ma, na besedo družina se nič ne prime.« »Dajmo, dajmo, geslo rabimo čim prej.« »Ja, Primož, pa ti nared' družino.« »Sej res: **Ustvari družino!**« Glp. »Hja, khm, no, ne vem, kaj si bo folk mislu ...« »Hi, hi, hi, ha, ha, ha ...« Hiša polna smeha.

November 2003 – Obdobje resnih polemik, argumetiranj, iskrivih mailov na lmb-listi, omahovanja, dvomov o izbiri gesla ... in prevaganje tehničnice k na videz pro-

vokativnemu geslu Ustvari družino!

Branko brez obotavljanja napiše poslanico, ki razbliži vse dvome o sporočilnosti gesla. Bravo! Pošta stegom: nočna odise-

jada tropa po Ljubljani z iskanjem dežurne pošte (seveda z naročjem polnim kuvert za stege). In olajšanje – akcija uspela! Dober odziv stegov na pripravljene kateheze. Postavitev strani na internetu. Prvi sesta-

nek s predstavniki Binkoštna, Evangeličanske in Katoške cerkve – sproščeno in zanimivo.

December 2003 – Še zadnje leteče priprave. Tiskovna konferenca. In koooooončno veliki finale: odhod na Dunaj. Avtobus poln energičnih zamejskih skavtov, tabornikov, bratovščine in čisto »navadnih« skavtov. No, nosilec plamena Jurij in njegov ati nista bila čisto »navadna«. Izgubljanje že v okolici Celja (imajo pač krožno križišče, pa se skavtom takoj zbega kompas. ☺ Prihod na Dunaj. Dež. Hitenje do katedrale. Prijazne ulice polne dišečih dobrot in prazničnega vonja ... in ciljna ravnina: še skok čez nekaj nesramno mokrih luž ter spokojna umiritev duše ... spet sem začela misliti v glagolih. Bilo je prav mirno in prav nič pompozno. Kar nisem se mogla načuditi, da sedim v mogočni katedrali, ki te obda s hladom in te vsaj za trenutek odnese v višave ... Med skavti vse Evrope! Vse, česar se zares spomnim, je stavek: »Es ist verrückt!«

Ja, čisto res je noro! Simbol miru prihaja iz krajev, kjer so miru najbolj potrebni. Ampak saj to je znamenje za nas vse! Tudi mi smo

potrebni miru. Vedno bolj ... Trenutki umirjenosti so minili kot bi pljunil in po mrzli noči smo bili spet na avtobusu ter na poti v domovino. Dogodki tistih dni ostajajo nanizani gosto kot biseri na ogrlici moje tete: ekumensko bogoslužje (»Bog, to je res noro! Združuješ različnost in podiraš meje, kjer si jih sami ne bi upali nikoli! Marsikomu se je ob tem orosilo oko ...«),

prireditve pred magistratom in prijazni, umirjeni Jurij (prava medijska zvezda J, sprejem v parlamentu (uuu, sama izbrana družina), pri nadškofu Rodetu (po malo strah vzbujajočem resnem vtisu sprejemne

sobe prav spontano doživetje), na Žalah, na Sveti gori pri Gorici, na Uradu za verske skupnosti, na Generalštabu Slovenske

vojske, na Triglavu, pri predsedniku ... in v vseh večjih župnijah ... in še marsikje ... a vedno med ljudmi ... je Luč ustvarjala družino. To je res noro!

Darja Penes, Smejoča kresnica, Kranj 1
Foto: Matjaž Maležič, Pozorni medved, BOKSS Štep. vas

Brez nič ni nič ali a si tudi ti tukej?

Tudi leto 2004 bo lahko legendarno: če upošteva vse zgornje vodilo neizbežnega uspeha sedeš za tipkovnico in stipkaš članke o dogajanju za plotom vašega stega. Čemu? Vsaj 4000 bralcev ga željno in nestrno pričakuje. Drugače pa boš lahko kvečjemu svojim vnukom pripovedoval, kaj si v svojih najboljših skavtskih letih doživel, pa ti ne bodo verjeli: ker noben tvoj članek ni izšel v Skavtiču. Kajti kar ne izide v Skavtiču se ni zgodilo ... pa čeprav bi bil Jamboree

v organizaciji pota 6. Papirnat Skavtič ima seveda premalo prostora za vse članke o vseh naših podvigih, zimovanjih, srečanjih, taborjenjih ipd. Leto 2004 je zato prineslo e-skavtiča, spletno mesto, kjer je dovolj prostora za vse članke vseh volčičev, izvidnikov, popotnikov ter celo voditeljev o vsaki sekundi njihove skavtske kariere.

E-skavtič pa seveda nudi še veliko več...

Bi rad poiskal vse članke, ki opisujejo v skavtiču zabeležene poti preživetja? Vtipkaj besedo »blato« v okvirček Najdi, pa ti brskalnik pričara seznam na ekran.

Bi rad поблиže spoznal skavtinje in skavte, ki se potijo v uredniškem odboru? Ekskluzivno in samo zate so se predstavili na povezavi uredništvo.

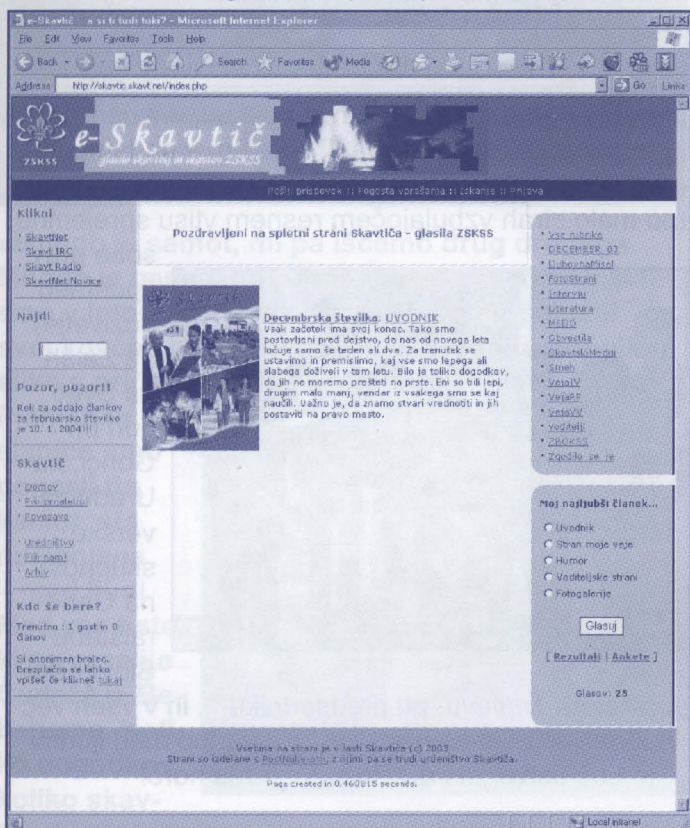
Bi rad pisla urednici, ji nasul nasvetov in jo na koncu prijazno vzpodbudil, naj bo še naprej pridna? Ne potrebuješ niti znamke niti e-naslova, le klikni na povezavo piši uredništvu!

Bi rad odkril tudi druge skavtske in neskevtske medije? Zbrane so na povezavi Povezave.

Te srbi, da bi kakemu piscu članka stipkal par vrstic v odgovor? Tudi pisma bralcev imamo, kličejo se komentarji, toda prej se moraš prijaviti med redne bralce, saj anonimnih pisem ne objavljamo...

In nenazadnje, kako poslati lasten članek? Klikni na povezavo Pošlji prispevek in zasleduj prijazna navodila.

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

ODPRTI PROSTOR:

»Katere priložnost se odpirajo za ZBOKSS in kako jih izkoristiti?«

V soboto, 13. decembra 2003, se nas je v Štepanji vasi zbralo 19 odraslih skavtov iz naslednjih bratovščin: Cerčno, Celje, Ljubljana-Fužine, Ljubljana-Ježica, Ljubljana-Štepanja vas, Mozirje in Velenje. Vsem nam je mar za prihodnost odraslega skavtstva v Sloveniji. Posebej smo bili veseli odraslih skavtov iz bratovščin, ki še niso članice ZBOKSS (Mozirja, Ribnica, Velenje).

Delali smo po **metodi odprtega prostora**, kjer nam je pomagal Da-

nilo Kozoderc, načelnik ZSKSS.

Dan smo začeli z molitvijo, kratkim nagovorom, nato pa je Danilo predstavil metodo »odprtega prostora«, njena načela in način delovanja. Nato smo začeli z odpiranjem različnih tem. Odprti prostor je zelo lepo uspel. O vseh odprtih temah nismo mogli razpravljati, ker nam je zmanjkovalo časa. Predlagali smo tudi nekaj konkretnih rešitev (finance, kroj, izobraževanje), ki jih bomo na izvršnem odboru obravnavali in po-

skusili spraviti v življenje.

Še posebej pomembno se mi zdi, da smo se lahko cel dan pogovarjali, se družili, izmenjavali izkušnje. Marsikatera rešitev se je pokazala za bratovščine, ki še niso članice ZBOKSS.

Rad bi se zahvalil Danilu Kozodercu, načelniku ZSKSS, ki nam je odlično pomagal odpirati prostor. To je zgled dobrega sodelovanja med ZBOKSS in ZSKSS. Hvala tudi bratovščini Ljubljana-Štepanja vas za logistično pomoč pri izvedbi dogodka.

Aleš Čerin, Vztrajni medved, načelnik ZBOKSS

LMB NA OKREŠLJU

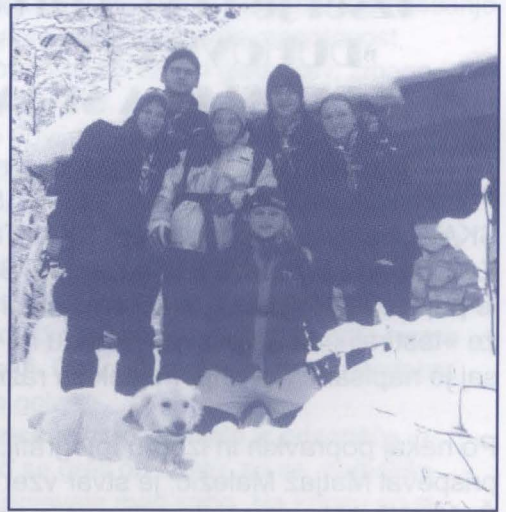
Nemški romantik J. W. Goethe je nekoč zapisal: »Kdor res ljubi naravo, povsod najde lepoto.«

V mesecu decembru, ko smo se vsi slovenski skavti ukvarjali z akcijo Luč miru iz Betlehema, se je v mozirskem Klanu netopirjev pojavila ideja, da jo ponese na kakšen poseben kraj. V duhu Goethejeve misli smo se odločili, da jo ponese ravnó tja, kjer skavti najraje preživljamo svoj prosti čas – v naravo. Po dolgem tuhtanju smo soglasno za izhodišče izbrali Okrešelj. Ta biser Savinjskih Alp je dobil podporo tudi pri naših voditeljih, ki so z veseljem gledali navdušenje med skavti nad to odpravo.

V nedeljo, 21. decembra, smo se okoli poldneva zbrali pred župniščem v Mozirju. Šest najbolj kondicijsko pripravljenih skavtov našega klana in g. Lihteneker, gorski reševalec, ki je vodil odpravo. Med vožnjo proti Logarski dolini smo nekoliko zaskrbljeni gledali v črne grozeče oblake, ki so se dvigali nad zasneženimi Alpami. Krepila pa nas je misel, ki pravi, da gre skavt povsod, v vsakih razmerah, tudi v dežju in snegu. V našem primeru ni bilo ne enega ne drugega, ampak neka čudna ledena mešanica. Ko smo se prebijali po zaledeneli in dokaj nevarni stezi, nam je ta delala precejšnje preglavice. Po eni uri in pol hoje smo pred sabo le zazrli cilj, katerega smo bili vsi brez izjeme veseli. Sredi borovega gozdička nas je pričakala

idilična hišica, ki je tisto noč služila kot topla domek za naše premražene ude. Veselje ob prispetju je bilo neizmerno in kasneje zabava ob kitari in petju ter vročem čaju temu primerno dolga. Kljub utrujenosti je vse skupaj trajalo dolgo v noč.

Jutro je prineslo novo veliko presenečenje – pol metra snega. Ta nam je sicer povzročil nemalo težav pri spustu, a smo ga bili vseeno zelo veseli. Odprava, ki je bila res čarobno doživetje, je prinesla vsakemu izmed nas marsikaj globljega kot samo hojo in napor. Gotovo je vsak izmed nas začutil, kako blizu je človek Bogu, ko je v naravi, v gorah in seveda v družbi svojih pravih prijateljev. Čudovito je Božje kraljestvo.

David Zavolovšek, Potrucan netopir, Mozirje 1

SLOVENSKI SKAVTI NA LETAKU ISGF

Konec junija letošnjega leta nas je Leny Doelman, članica svetovnega komiteja, s katero sva skupaj sedela na svetovni konferenci ISGF v Vancouvru v Kanadi, prosila za nekaj slik naših odraslo-skavtskih dejavnosti. Češ, da pripravljajo nov letak za ISGF. Res smo poslali nekaj slik z našega tabora s Škocjana na Dolenjskem in z izleta na Snežnik. Potem pa dolgo nič ... Na naše veliko presenečenje smo včeraj dobili nekaj letakov ISGF, na katerih sta dve naši fotografiji. Na eni je Uroš Primc, poverjenik za program in vodja tabora v Škocjanu. V kroju, nasmejan, z jabolkom v roki, v ozadju šotori. Fotografijo je posnel Mirko Muršič iz bratovščine Maribor. Na drugi fotografiji, ki je bila posneta na našem izletu na Snežnik, je prikazan Aleš Stražar, ki kaže otrokom pravilno vozlanje. Okoli

njega je zbrana gruča `luštnih` otrok in tudi nekaj odraslih skavtov. Otroci so iz bratovščin Domžale, Ljubljana-Ježica in Ljubljana-Štepanja vas. Fotografijo je posnel Miro Pivar iz bratovščine Domžale.

Letak bo ISGF delil kot reklamo za odrasle skavte povsod po svetu. Vesel sem, da smo na tem letaku prav mi. Izgleda, da je slovensko odraslo skavtstvo kar

prepoznavno v svetu. Pa ne samo na letaku ...

Iskrena zahvala avtorjema fotografij: Mirku Muršiču in Miru Pivarju.

Aleš Čerin, Vzdržljivi medved BOKSS Ljubljana-Štepanja vas

ISGF
The International Scout and Guide Fellowship, known as ISGF, is an independent worldwide organisation of adults who are former Scouts and Guides. Adults who have not been Scouts and Guides are also welcome to join if they believe in the aims of ISGF.

Aims:
What are the aims of ISGF?
To encourage members to:
- always share the spirit of the Scout and Guide Promise and Law;
- bring that spirit into the communities in which they live and work;
- work for justice and peace to create a better world.

Support:
Our members support the Scout, national and International Scout and Guide movements through their activities. Our contacts throughout the world build mutual respect and friendship amongst former Scouts and Guides worldwide.

WOSM/WAGGGS
The International Scout and Guide Fellowship works in harmony and Scout co-operation with the World Organisation of the Scout Movement (WOSM) and the World Association of Girl Guides and Girl Scouts (WAGGGS).

Members:
ISGF consists of more than 100 thousand members in 55 countries worldwide and more countries are working towards membership.

Southern
Not members? Join us now!
- encourage the members to
- promote the spirit of the Scout and Guide Promise and Law;
- introduce our spirit to former Scout and Guide members in their communities;
- promote peace and justice, and to order an orderly world.

Ambassadors
L'Amis International Scoute et Guide (AISG) est une organisation internationale pour adultes. Elle accueille les anciens membres des mouvements scout et guide. L'AISG est une organisation indépendante. Peuvent en faire partie les adultes qui n'ont pas été scouts ou guides mais qui toutefois adhèrent aux buts de l'AISG.

COMITÉ AMIS
L'AISG travaille en étroite et parfaite collaboration avec l'Organisation Mondiale du Mouvement Scout (OMMS) et de l'Association Mondiale des Guides et des Éclaireuses (AMGE).

Izšel je novi priročnik: »DUHOVNA PODOBA ODRASLEGA SKAVTA«

Tik pred zaključkom letošnjega leta smo le uspeli! Priročnik DUHOVNA PODOBA ODRASLEGA SKAVTA z delovnim naslovom SKAVTSKI ZAKONI ZA ODRASLE SKAVTE je natisnjen. Besedilo, ki ga je pripravil p. Primož Kovač, smo člani IO letos poleti že »testirali« na delovnem vikendu na Veliki planini, saj je napisano kot pripomoček za razmišljanje.

Po nekaj popravkih in izboru fotografij, ki jih je prispeval Matjaž Maležič, je stvar vzel v roke Jože Šušteršič, ki je priročnik oblikoval in pripravil za tisk. Nazadnje je tekst lektorirala še ga. Vida Frelih. V tiskarni Čukgraf Postojna so se potrudili in priročnik natisnili še pred božičnimi prazniki, tako da ga bomo v Kančevcih na duhovnih vajah za odrasle skavte že lahko uporabljali. Še zanimivost. Tekstu so dodane prazne strani, kamor boste lahko dodali svoje pripombe in tako obogatili razmišljanje.

za IO ZBOKSS-a, Matjaž maležič,
Pozorni Medved, tajnik

ZBOKSS IMA NOVE PROSTORE

ZBOKSS ima nove prostore v 1. nadstropju hiše na Mekinčevi ulici 1 (zraven župnijskega doma v Štepanji vasi). Prostor so nam v uporabo odstopili bratje kapucini. Doslej je bilo tako, da smo odrasli skavti gostovali v župnijskem domu svetega Štefana, kjer smo imeli seje izvršnega odbora, v njem smo lahko izvajali razne aktivnosti in seveda srečanja odraslih skavtov. Nismo pa imeli prostora za arhiv in druge dokumente zveze, ki so bili doslej na domovih. V novih prostorih pa bomo imeli sedaj pravo pisarno, prostor za seje izvršnega odbora in druge dejavnosti.

Blagoslov novih prostorov je bil v petek, 26. decembra 2003. Ob 9.15 je bila sveta maša v farni cerkvi, ki jo je daroval gospod škof Alojz Uran. Po maši je bil najprej blagoslov konj (sveti Štefan je zavetnik konj), takoj nato pa blagoslov omenjenih obnovljenih prostorov.

Ob tej priliki bi se radi zahvalili g. župniku Milanu Kvasu in p. Primožu Kovaču za odličen prostor in za izredno naklonjenost odraslemu skavtstvu.

ODRASLI SKAVTI SLOVENIJE

ZGODILE SO SE PRVE DUHOVNE VAJE ZA ODRASLE SKAVTE KANČEVCI: OD 2. DO 4. JANUARJA 2004

Kančevce smo srečno preživeli,
domov smo se vrnili prenovljeni in veseli!
Srce in dušo smo si napolnili,
pet zastav že v petek naredili,
se družili, peli, sprehajali, smejali,
dve sveti maši uspešno izpeljali,
policajce in morilce se igrali.
Jedli smo zelo dobro,
spali smo zelo udobno,
nove prijatelje dobili,
v Murski Soboti se poslovili.
Bilo je tako lepo,
da je na kratko povedati zelo težko.
Zato samo malo potrpite,
saj doooooooooooooolgo obnovo kmalu v branje dobite.

Ester Srdarev, BOKSS Ljubljana-Fužine

Na Ostrež

Klan stega Ljubljana 2 se je na še kar lepo, malce oblačno soboto srečal Pod uro, na ljubljanski železniški postaji. Kupili smo karte za vlak ter se veselo podali proti našemu cilju, ki nas je čakal v Posavju.

Ostrež je gora, ki je privlačna predvsem zaradi svoje oblike. Z vseh strani je strma, kot bi jo nekdo zanalašč obrezal zato, da nihče ne bi mogel gor, in zato smo se do dobra namučili, preden smo priplezali na vrh. Vendar se je izplačalo, saj smo bili deležni prečudovitega razgleda na celotno okolico. Ravno takrat so se oblaki začeli trgati in skozi luknje v njih so posijali sončni žarki. Zaradi močnega vetra smo se zatekli v zavetje k cerkvi svete Katarine. O nastanku te cerkvice obstajata dve legendi. Prva pravi, da je nekoč živel kraljevič, ki se je zaljubil v princeso iz sosednjega gradu, toda z njo se ni mogel poročiti, ker mu je to prepovedal njen oče. In ne samo to. Prepovedal mu je, da se nikoli več ne

sme srečati z njo. Kraljevič in princesa sta se zadnjič srečala na Ostrežu, toda na vrhu jima je spodrsnilo in omahnila sta v prepad. Mojstrsko je goro opisal Rudolf Badjura, ki je v svojem sestavku omenil tudi drugo legendo o cerkvi sv. Helene: »Ostrež med Polšnikom in Kojšico nad Savo je ena izmed najbolj divjih gora v Zasavju. Strma je na vse plati! Na severni strani tik pod vrhom stoji majhna cerkva svete Helene, ki je prej baje stala v bližnji vasi Prveg, odkoder sta jo nekoč dva črna vola privlekla na vrh Ostreža. Drugi dan so namreč našli oba vola spehana in utrujena v hlevu na Prevegu. Svojčas so na Ostrež baje hodili čakati Turke.«

Kod ponavadi smo na vrhu pomalicali in se vpisali v planinsko knjigo ter se hitro odpravili nazaj v dolino. Na vlaku smo si komaj priborili sedeže, saj je bila precejšnja gneča. Vsi so hiteli na Vrhniko, kjer se je ta večer odvijal koncert Siddharte. Res neverjetno je, kaj vse se ti lahko zgodi na vlaku. Po krivem so nas obdolžili ropa, poleg tega pa nas je neka starejša gospa zamenjala za rože. »Saj vas pa poznam. Vsako leto prinesete lučke v trnovsko cerkev. Kaj ste že? Krizanteme? ... Ne, ne, ne skavti, kaj ne?« Navsezadnje nam je uspelo, da smo prispeli v rodno Ljubljano, kjer smo se poslovili in odpravili na zaslužen počitek.

Bogdan Vidmar, Previdni orel, Ljubljana 2

1. skavtski turnir v paintballu oziroma žogopackanju GREMO GIBAT 2003

Skupina skavtov, ki so skupaj preživel nekaj nepozabnih dni na Roverwayu, se je potrudila in uresničila idejo srečanja iz Portugalske. Vsem zainteresiranim skavtom so z izvedbo turnirja v paintballu pripravili tretji del, imenovan »chain reaction«.

Za 20 prijavljenih ekip je končno napočil magični dan 8. 11. 2003, ko je bil na sporedu prvi skavtski turnir v paintballu.

»Gremo gibat,« smo rekli in se v (pre)zgodnjih jutranjih urah iz različnih koncev Slovenije odpravili v Sevnico, oziroma bolje rečeno, v gozd nekje pri Sevnici. Na prizorišču so nas pričakale razigrane ekipe, ki so že sestavljale svojo taktiko in pa organizatorji, ki so upali, da bo sumljivo vreme zdržalo.

Po pozdravnem govoru, molitvi in obveznem dvigu zastave so nas člani paintball društva Šmarna gora poučili nekaj o osnovah igre in ravnanju z opremo.

In začelo se je tekanje, streljanje, plazenje, nameščanje na položaje, napeta tišina, tveganje, negotovost, merjenje v tarčo, huronski vzkliki gledalcev, zmaga, poraz ... znova in znova.

Istočasno so se odvijale tudi delavnice, ki so bile zaradi napetih bojev v bližini bolj ali manj obiskane. Organizatorji so se zelo potrudili in nam skušali z njimi pričarati nekaj »roverwayskega« vzdušja. Lahko smo se igrali miselne igre, streljali z lokom, plezali skozi vrvi, delali vozle ali pa tolkli po bobnih in ostalih tolkalih in si tako dajali duška, predvsem tisti, ki v boju nismo imeli več možnosti. Dokončno pa nas je vse dodobra potolažil odličen golaž.

Novembrsko sonce je hitro izginjalo iz prizorišča in medtem, ko smo se greti ob ognju, so se najboljše ekipe še vedno bojevale med sabo. Na koncu so si lovorike razdelili tako:

1. mesto »Red tigers«, Ljubljana 4
2. mesto »Severni siji«, Koroška 1
3. mesto »Šentjur 2«, Šentjur 1

Čestitke tigrom, tudi zato, ker so edini vztrajali do konca! Ostale »mucke« pa bomo še malo trenirale in vas prav kmalu pozvale na dvoboj.

Za konec pa še izjava organizatorjev:

Roverwayevci, ki smo organizirali »Gremo gibat!«, smo navdušeni nad velikim odzivom nad našim projektom. S tem se je izpolnila naša želja in namen Roverwaya 2003, ponesti ogenj navdušenja domov. Pri sami organizaciji in izvedbi projekta so bili prisotni mnogi spodrsaljci, ki smo jih v svoji zagnanosti in začetniški neizkušenosti spregledali. Ampak izkušnje kalijo človeka, zato bo prihodni že boljše. ☺ Pohvaliti moramo borbenost ekip, ki so se borile vse do zadnjega daha, nato pa so si po bratsko delile žlico za golaž. Vse čestitke zmagovalni ekipi Red tigers iz Lj 4 za odlično igro, še posebej pa za to, ker je bila edina ekipa, ki je na koncu dala piko na i in ostala na skavtski sveti maši, ki je bila, vsaj jaz tako mislim, vse prej kot slaba. Sicer pa vprašajte Red tigrise!

**Maja Bertoncelj, Eko vidra,
Domžale 1**

Opravičilo!

Sevniškimi skavtom- predvsem klanu se uredništvo Skavtiča opravičuje, ker je njihov članek objavljen šele v tem Skavtiču. Namreč članek se nam je začasno »skril«. Žal smo to opazili šele, ko je bil Skavtič že zunaj. Upamo, da se nam to ne bo več zgodilo.

Uredništvo Skavtiča

DOBROTA, KI KREPI PRIJATELJSTVO ali SEKUNDA O DOBROTI IN PRIJATELJSTVU

Srečali smo se ... se pogovarjali ... dobili zamisel ... in bližal se je težko pričakovani 6. december – sv. Miklavž. Stari volkovi iz jeseniškega, radovljiškega in brezniškega krdela smo se odločili, da bomo skupaj pripravili Miklavževanje za naše volčiče.

Dogovorili smo se tudi, da to Miklavževanje ne bo kar tako, ampak, da bomo pripravili nekaj posebnega tudi za našega Miklavža. Zbirali smo šolske potrebščine, katere smo podarili sv. Miklavžu. Tako smo se spomnili tudi na naše prijatelje, o čemer govori tudi zgornji naslov.

..... »Florjan, vstani!!!!« se je zaslišal mamin glas.

»OOOOO, kaj pa je?« sem še ves zaspan spraševal in nazadnje ugotovil, da sem zaspal. Hitro je bilo potrebno pripraviti še kaj nekaj stvari, saj se je 10. ura, ko smo bili dogovorjeni, da se krdela srečajo, zelo, zelo, zelo ... 20x – hitro bližala. Še dobro, da ima človek tako zveste in skrbne pomočnike, na katere se lahko zanese. Kmalu je pred brezniškim župniščem nastal pravi direndaj in kaj kmalu se nas je zbralo okoli 4 ducate. Da smo se najprej vsaj približno spoznali, smo se igrali nekaj igrice, zapisali nekaj o naših prijateljih, ki smo jih izžrebali, se še malo nasmejali in seveda nismo pozabili tudi na Jezusa, ki nas je varno vodil skozi celo srečanje. Iz že vlitih angelčkov so prihajale prave barvne mojstrovine, katere smo ponesli domov za tiste prijatelje, sošolce, ki z njimi nismo ravno najbolj prijatelji. Za nekaj dobrih del, ki smo jih storili med tednom, smo lahko dobili tudi: čaj prijateljstva, piškot prijateljstva, bonbon prijateljstva ... Pogledali smo si tudi igrico o hudičku, ki je hotel postati dober, pa mu to ni najbolj uspevalo, ampak ... se je pa trudil (haha). Seveda pa nas je obiskal tudi sv. Miklavž in nas obdaril in malo pohvalil in malo pogrjal. Navsezadnje pa smo tudi mi razveselili sv. Miklavža z zbranimi šolskimi potrebščinami, katere bodo uporabljali naši prijatelji.

Da dobrota res lahko krepi in okrepi naše prijateljstvo, smo dobro začeli in močno, res močno in še bolj močno pa upamo, da bomo to vez tudi nadaljevali.

Dober lov!

Krdela iz Jesenic, Radovljice in Breznice

POROKA VIHRAVE IBIS IN DIVJEGA MEDVEDA

Poročila sta se Vihrava Ibis (Nika), bivša voditeljica čete Divjega Medveda iz stega LJ - 3 in Bistroumni Ježek (Peter) četovodja Sežane.

To se je zgodilo v soboto 20.12.2003 na gradu Štanjel. Poroke smo se v velikem številu udeležili tudi vsi tisti, ki smo bili in uživali v četi pod Nikinim vodstvom.

MISIJA LUBNIK

Prvi Ločani že kar precej let skrbimo, da lučke miru in Lučke miru grejejo in osvetlujejo našo okolico. Kljub temu, da oskrbimo s plamenom večino hribov, nam najvišjega izmed njih, Lubnika, še ni uspelo osvojiti. Dež in sneg, ki sta oprala nebo 23. 12. 2003, sta izvedla klic narave, kateremu smo se trije voditelji rade volje odzvali. Močan veter, ki je vrtinčil suh sneg, ni mogel do živega našim iznajdljivim prenašalnim sredstvom – laterna iz kartona, kombinacija različnih generacij svečk LMB in kantica za katran so dobro prestali izkušnjo in uspešno opravili nalogo. Ogenj je preživel. Eno svečo smo ponesli v kapelico par metrov pod vrhom, drugo pa v kočjo na vrhu našega tisočaka. Oskrbniku smo dodali še Miklavževo darilo (upam, da bo skavtski koledar našel svojo steno) ter se pogreli s čajem. Na vrhu še obvezno šklocanje in vetrenje (takega vetra se ne bi branil niti pršut) ter pritrjevanje plakata. Nazaj grede je skavtski brat nekoliko »osvajal« srca upokojenk s bomboni. Spoznali pa smo, da smo tako skavti kot tudi LMB dobro poznani. Pa tudi svečke bi lahko planincem prodajali. ☺

Tilen Demšar, Zamišljeni oven, Škofja Loka 1

ORIENTACIJA DOBROTE

Prebivalstvo narašča iz leta v leto in sv. Miklavž ima zato vedno več dela. Vedno več ljudi je treba obiskati in jih obdariti. Njegovo »stisko« so razumeli skavti iz skupine Škofja Loka 1 in se odločili, da mu pomagajo pri njegovem plemenitem delu. Pripravili so drobna darilca, a kljub vsemu dovolj velika, da so razveselila 700 domov. Na vrvici, privezani za kljuko, sta bingljala bonbonček in listek z mislijo, ki naj bi pripomogla k jasnejšemu pogledu na svet. V dvanajstih skupinah so tako obdarovali z mislijo in toplo besedo večji del Škofje Loke. Orientacija se je končala s prihodom Miklavža, ki je zbrane skavte in njihove starše obdaroval in se jim zahvalil za njihovo pomoč.

Tilen Demšar, Zamišljeni oven, Škofja Loka 1

VEDNO ZA AKCIJO

Ribniški skavti smo se odločili, da v soboto, 22. 11. 2003, naredimo EKO-skavtsko akcijo. Zbrali smo se že ob 9^h zjutraj v Dolenji vasi pred župniščem, od koder smo skupaj odšli do kapelice Sv. Terezija na Hribu. Čeprav je to le kapelica, ob kateri naj bi bilo vse lepo in čisto, pa nas je njena okolica spominjala na pravo smetišče. Hitro smo vzeli zadevo v roke in v eni uri zbrali smeti: od najmanjših papirčkov do traktorske gume. Na koncu smo bili vsi zadovoljni, da smo opravili še eno dobro delo, ki nas iz dneva v dan notranje bogati in nam tako daje še več energije.

Anja Gorše, Hiperaktivni galeb, Ribnica 1

VAŠA MNENJA O SKAVTIČU

V preteklih mesecih smo člani uredništva s pomočjo ANKET raziskovali, kaj menite o VAŠI REVJI. Anketo je izpolnilo nekaj več kot 120 skavtov. Med njimi je bilo okrog 30 % voditeljev, 35 % izvidnikov in vodnic, 25 % popotnikov in popotnic ter 10% volčičev in volkuljic iz 42 stegov oz. skavtskih skupin. Če vas zanima, kakšni so bili rezultati, berite naprej.

1.) Ali vedno dobiš Skavtiča?

- a) da – 78 %
- b) skoraj vedno – 20 %
- c) nikoli ga ne dobim – 2 %

2.) Kdaj ga dobiš?

- a) EN teden zatem, ko pride na Združenje – 28 %
- b) DVA tedna zatem, ko pride na Združenje – 35 %
- c) TRI tedne zatem, ko pride na Združenje – 14 %
- d) NASLEDNJI mesec – 12 %
- e) različno – 11 %

3.) Najbolj so mi všeč rubrike:

- a) IV strani in Nasmeh – 28 %
- b) Foto strani in Voditeljske strani – 22 %
- c) PP strani in Zgodilo se je – 9 %
- d) ostale rubrike – 41 %

4.) Najmanj so mi všeč rubrike:

- a) NE VEM – 52 % (to je pa ena nova rubrika, za katero jaz ne vem)

b) strani odraslih skavtov – 20 %

c) VV strani – 8 %

d) ostale rubrike – 20 %

Rezultat tak, ker ni zastopan noben odrasli skavt!!!

5.) Kako se lotim branja:

- a) nič ne preberem – 2 %
- b) ga prelistam – 17 %
- c) preberem samo nekatere članke – 66 %
- d) preberem ga v celoti – 15 %

6.) Ime revije:

- a) mi je všeč – 68 %
- b) še kar – 23 %
- c) ime bi spremenil/a v:... – 9 %

7.) Ali kdaj napišeš članek?

- a) pogosto – 1 %
- b) včasih – 29 %
- c) nikoli – 70 %

8.) Kaj najprej prebereš in pogledaš, ko odpreš Skavtiča?

Foto strani, nato Nasmeh.

Kakšni so rezultati presodite sami. Vendar zavedajte se, da skupaj ustvarjamo revijo, zato so pohvale in kritike vedno dobrodošle na naš naslov: skavtic@skavt.net.

KO BOSTE ZADOVOLJNI VI, BOMO TUDI MI

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

DVE LETI SKAVTSKE ODDAJE

V zadnji številki Skavtiča sem zaključila z napovedjo, da se SKAVTSKI POTEP odpravlja na delovni vikend v Jarše pri Domžalah. Petkovo popoldne se je že nagibalo v večer, ko smo se zbrali in nastanili v župnišču. Že kar takoj smo začeli z delom in sicer z analizo zadnje oddaje, nato pa smo večer izkoristili za spoznavanje novih članov, ki smo ga zaključili s pesmijo in igrami. Pregovor pravi: Rana ura, zlata ura! in tako se je tudi naša sobota že prav kmalu začela. Potrebno je bilo prav pošteno pljuniti v roke in začeti z delom: načrtovanje oddaj, nova shema oddaj in na koncu še obletna oddaja.

Ja, dve leti oddaj je naokrog in v tem času se je nabralo veliko lepih spominov in še več gostov, ki so prihajali v studio. Drugi rojstni dan smo v prvi oddaji tega leta obarvali praznično: s spomini na ti dve leti ustvarjanja, s predstavitevjo nas samih in naših posnetkov, ko smo v etru delali takšne in drugačne napake. Za vas pa smo zbrali le peščico najlepših trenutkov, se spomnili gostov, ki so preizkusili stol v studiu: V prvem letu je naš pglavitni namen oddaj bil seznaniti ljudi s skavtskim gibanjem in z življenjem skavta. V studio so prihajali predstavniki vej in jih predstavili. Ko ura odbije 18.15, se preko valov zasliši pesem, ki naznanja, da se začneja skavtska oddaja. Metod in Janez Sečnik sta poskrbela za naše »jingle« in zato smo ju povabili v studio, da nam še v živo zaigrata in zapojeta kakšno pesem. Poletje je čas dopustov, a mi nismo počivali. Zanimalo nas je, kako potekajo tabori, kam vse nas je ponesla pot. V studiu pa nam je Martin opisal svoj prvi tabor, s kolesom iz Zagorja do Kopra. Sonce je tudi nas izvabilo iz studia, odpravili smo se na gorrenjski konec Slovenije, kjer se je odvijal Kvajdej, vsi pa smo najbolj nestrpnost pričakovali Big oddajo

leta. To je bila oddaja z Jakca, ki smo jo pripravili skupaj z Juretom Seškom in Sobotno iskrico. Novo leto, leto 2003 smo začeli z novim terminom oddaj in s prvim rojstnim dnem. Praznično oddajo so nam pomagali ustvariti ustvarjalci iz skupine Mana. Konec januarja pa smo se odpravili na delovni vikend, kjer smo naredili načrt za oddaje v tem letu. Kako pravilno brati, kako pravilno naglašati, kako delati živahne oddaje in še marsikaj sta

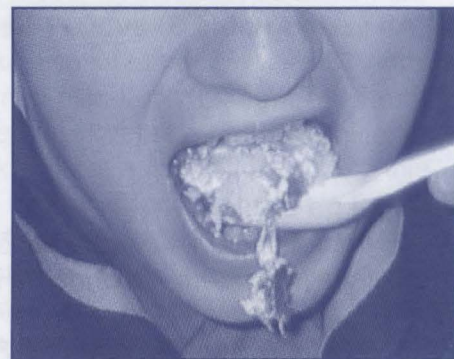

nam z izkušnjami in nasveti pomagala Jure in Damijana; oba voditelja na RO (Radiu Ognjišče). Zanimalo nas je tudi, kakšne so naloge načelnice in načelnika. A to še ni bilo dovolj. Kako nastane Skavtič so nam zaupali Darja, Monika in Tomaž. Skavtsko gibanje se je v Sloveniji razširilo po vojni in o tem nam je pripovedoval Peter Lovšin. Spomin pa nam največkrat uide na oddajo, ki je govorila o Dnevu spomina. In takrat je na vrata našega studia potrkal Tone Sečnik, predstavil se je kot BiPi, in le malo je manjkalo, da bi mu verjeli, da je res On. Komaj je sonce začelo dajati toploto, nas je korak že ponesel na morje, sicer je bilo morje še mrzlo, a nekateri so vseeno preverili njegovo temperaturo. Vroče poletne mesece so mnogi preživeli na taborih, drugi na Roverwaju, spet drugi na Tu se morš zbuditi, kjer se je pojavil tudi naš mikrofoni.

Mimo nas niste mogli niti v Stični in kaj še le na Jakcu. Žal tokrat nismo prenašali oddaje, a sta se zato oba naša Matjaža preizkusila še v Ljubljanskem studiu. A tokrat ne v voditeljski vlogi. Mi pa smo v naslednji oddaji gostili zmagovalce Jakca. Z Dunajem in Lučjo miru iz Betlehema smo zaključili leto 2003. V novo leto odhajamo z istim terminom oddaj in sicer vsak drugi in četrti četrtek v mesecu, še vedno ob 18.15 uri, in na istem radiu, Radiu Ognjišče. Poleg oddaj na RO imamo z novim letom tudi oddaje na radiu Prlek: vsak četrtek ob 19. uri; in radiu Geoss: vsako soboto po 13. uri. Tako, to je le nekaj spominov na ti dve leti ustvarjanja. Kot se spodobi za rojstni dan, smo tudi mi proslavili in si po oddaji privoščili torto.

Mojca Polc, Športna kresnička, Zagorje 1

Za vas pa imamo še eno nagradno vprašanje. Vidiš to sliko? Kaj misliš, **čigava usta so**

bila tako lačna? Odgovore nam pošljite na naslov: **Radio Ognjišče, Štula 23, 1210 Ljubljana-Šentvid, s pripisom »ZA SKAVTSKI POTEP«** Če ne veš naših imen, si lahko pomagaš z novo spletno stranjo radia: <http://radio.skavt.net>.

To so usta od:

VOLČJA PESMARICA

Dober lov.

Se tudi tebi zdi, da v naši džungli nekaj manjka? Potem mi lahko pomagaš ☺ Zbiram pesmi za volčjo pesmarico na državni ravni. V njej bi zbrali skavtske pesmi in popevke za volčiče.

Posebej bi povabila tiste, ki v stegu že imate kakšno obliko pesmarice za volčiče, da mi jo pošljete. Seveda pa je vsak skladbica dobrodošla (še posebej če ima napisane prijeme za kitaro, saj pesmarica ne bo imela not).

Pošlji na naslov: Marija Kotnik

Dobrije 7

2390 Ravne na Koroškem

ali na e-naslov: marija.kotnik@skavt.net

Dobrodošel tudi kdo, ki bi soustvarjal pesmarico z mano.

Bodi pripravljen

Marija Kotnik, Zagnana kobila,
Akela skavtske skupine Koroška 2

OPRAVIČILO

V prejšnji številki Skavtiča je bil na seznamu koč za zimovanje objavljen napačen e-mail od Nataše Kovačič. Njen pravi e-mail je: natasa.kovacic@skavt.net. Opravičujemo se za napako.

Uredništvo Skavtiča

SPUSTIMO DŽUNGLO

VAS !!

izbor zgodb
Mb, Kl, Kps, Rr,
Tt, Kdv, Ka, Rp, Pt

besedilo zgodb
popravljen prevod
Janeza Gradišnika

Standardni prevod

delitev na odlomke
npr. Mb, 16-32

imena likov npr. mama Rakša,
Širkan, Bandarlog

Lov

Življenje krdela

Dejavnost v naravi

Metodološke opombe

Izražanje

Ročne spretnosti

Mojstrske besede

Posredno opominjanje

splošen uvod o uoklopljenju
džungle po Paolu Severiu

**Z opombami
in uvodi.**

predstavitve zgodb

na začetku in koncu vsake zgodbe

uporaba zgodb

poudarki

ter dodatki 7

Pojmovnik
sag: pes, ime, s katerim Mavgli kliče pse.

Opis glavnih in stranskih likov
Sivi brat: sin očeta Volka.
Zvest prijatelj. Sledi Mavglju
na lovu in mu pomaga zlasti
v boju s Šir Kanom.

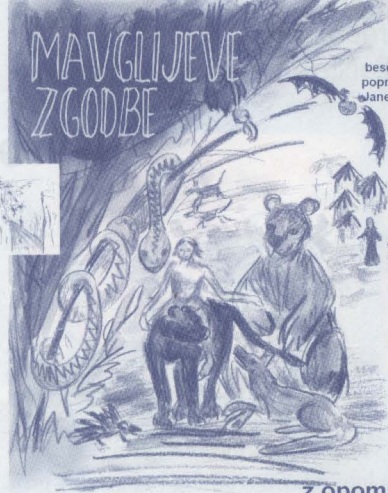

MAVGLIJEVE
ZGODBE

Kl 37: "Opicije ljudstvo je prepovedano,"
je dejal Balu, "prepovedano za
prebivalce džunglje. Zapomni si to."

Kl 38: "Prepovedano," je rekel Bagira,
"vendar pa mislim, da bi te bil moral
Balu posvariti pred njimi!"

ključne prizore v zgodbi
je ilustrirala Eva Osterman

Mavglijeve zgodbe
lahko kupiš v naših
društvenih prostorih in pri vseh boljše
založenih knjigarnah in stegovodjih!

Si tvoji skavti in skavtinje
želijo družbe?!

Naj ti to ne pomeni dodatne
obremenitve!

Pripelji jih na družabno
srečanje svoje veje, kjer jim
nikakor ne bo dolgčas!

Vsaka veja bo imela svoje
srečanje - isti dan, a na
različnih lokacijah v okolici
Ljubljane!

Voditelji PP - naj vas ne skrbi,
da bi kaj zamudili! Popotniki in
popotnice bodo družaben dan
zaključili na filmskem festivalu
Zlata žaba, kjer lahko s svojim
filmom sodelujete tudi vi!

Inf. rolr-list@skavt.net

17. april - srečanje
vseh vej lj. regije

Regijski odbor Ljubljanske regije

DRŽAVNA SREČANJA

Državna vodstva vej vsako leto dvakrat, natančneje tretji konec tedna v marcu in oktobru, pripravijo državna srečanja voditeljev. Naslednja državna srečanja bodo v soboto in nedeljo, 20. in 21. marca 2003. Znan je že kraj za državno srečanje voditeljev veje IV – Brezovica.

Več informacij dobi po eden iz vsake veje v stegu ali skupini po pošti. Za več informacij pa lahko pišete na bogdan.magajna@skavt.net (VV), monika.kovacic@skavt.net (IV) ali matej.cepin@skavt.net (PP).

Matej Cepin, Plemeniti čuk

BOLJE POČIT OD SMEHA KOT PA OD MAKARONOV!

Za tvoj nasmeh od te številke dalje skrbijo tudi drugi skavti. Z veseljem pričakujemo tudi tvoj prispevek!

Maja Bertoncelj, Eko vidra, Domžale 1

ODLOMKI IZ PISEM, KI SO JIH SKAVTI PISALI STARŠEM IZ POLETNEGA TABORA

Draga mama in oče! Ker ne morem pisati vsak dan in ni kaj bistveno novega, si preberita včerajšnje pismo! Draga starša! Zakaj sta me vpisala k skavtom? Kaj sem storil tako hudega...?

Pošljite mi prosim zabojček ketchupa. Vsi vrstniki ga imajo in ga dajejo na vso hrano. Edino tako jo namreč lahko pojemo!

Ker je bilo v našem šotoru premalo prostora, so me namestili v sosednjega. Ker pa so vsi tam zelo nemarni, je v šotoru vse razmetano. Upam, da bom drugo letu še z njimi v šotoru.

v imenu TOV Jakob Levec, Igrivi j. leopard, Loška dolina 1

Na vrhu Eifflovega stolpa stoji trojica moških. Eden skoči v globino, gre h kiosku in si kupi sendvič, nato pa se zopet povzpne na vrh. Ko se vrne, v globino skoči drugi, se pobere, gre h kiosku in si kupi sendvič in sok ter se povzpne nazaj na vrh. Tretji, ki ju je opazoval je rahlo šokiran, toda misli si: »Če uspeta onadva bom tudi jaz!« in skoči v globino, pade na tla kot kamen in se razleti. Eden od dvojice se obrne k drugemu in mu reče:

»Glede na to, da sva angela sva pa kar preveč zlobna, kajne?«

»Vsa razkuštrana in neurejena gospodinja z vedrom smeti priteče k smetnjaku in vpraša smetarja:

»Ali sem prepoznana?«

»Ne, kar skočite v smetnjak!«

Če je bog iz enega rebra napravil žensko, kaj bi šele iz radiatorja?

Janezek je prišel na sveti večer v cerkev, kjer sovbile jaslice na ogled. Dolgo si je ogledoval vizrezljane figurice. Župniku se je zdelo to sumljivo, toda rekel ni nič. Ko je Janezek končno odšel, je vseeno stopil k jaslicam in ugotovil, da je vzel s sabo svetega Jožefa. Naslednji dan si je Janezek spet prišel ogledovat razstavljen jaslice. Župnik ga je naskrivaj opazoval, toda opazil ni nič. Ko je Janezek spet odšel, si je ogledal župnik natančno jaslice in

ugotovil, da je Janezek tokrat vzel s sabo sveto Marijo. Zdaj je bilo župniku dovolj, odločil se je naslednjič Janezka ujeti pri dejanju in ga trdo prijati. Naslednji dan je prišel Janezek res k jaslicam, toda ničesar ni vzel, samo pismo je položil tja. Župnik ni vedel kaj naj bi to pomenilo, zato ga je pustil spet neovirano odditi. Potem je takoj stekel k jaslicam, vzel pismo in ga prebral. V pismu je pisalo: Ljubi Jezusček! Če mi še to leto ne prineseš gorskega kolesa, ne boš nikoli več videl svojih staršev.

Mujo stopi v trgovino in si vrta po nosu.

- Vam lahko pomagam? ga nagovori prodajalec.
- Ne, hvala, saj lahko sam, odvrne Mujo.

- Sedaj pa mi lepo počasi povejte, pravi psihiater v Polju, kako se je vse skupaj začelo.
- Takole je bilo, pravi pacient, najprej sem ustvaril nebo in zemljo.

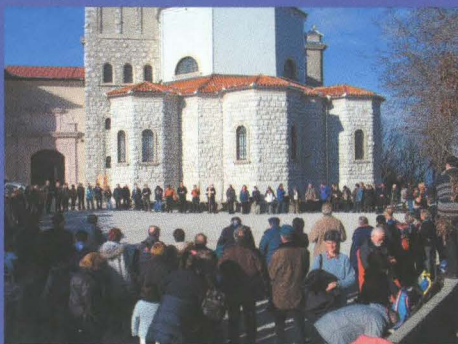

Foto: Matjaz Malcic, Pozorni medved, BUKSS Lj., Srepanja vas

Vitezi

Če po gozdu potuješ,
malo počiješ in si čevlje sezuješ,
tamkaj grad ugledaš - nemogoče, da ga spregledaš,
a vendar srednjeveški ni,
saj nastal je v času nekaj dnil
Na zeleni travi ob skavtski zastavi
šotori stojijo in glej - nate vitezi strogo prežijo.
Kralj modri, plemeniti in plavi
priplul je po Savi;
Tu naj se tabor postavi!
Svoje spremstvo je v viteze povišal
ALI SI TO SLIŠAL?!

Sedaj se kličejo gospa in gospod,
nihče noče več pomivat posod.

Ponoči na straži ogenj gori,
popolna tišina, vse molči,
nazadnje še stražar zasmrči.
Zjutraj pa gledajo zaspani skavti,
ker zastavo odnesli so zmikavtil
Toda nič zato - le da je nam lepo!
Se gremo umit, šotore uredit,
nebo prekrijejo teme,
malo poprosimo še za vreme.

Dnevi so polni radosti,
čeprav imamo dolžnosti,
dobra je hrana,
še boljša ko mana,
pojemo pesmi,
smo tudi resni,
še molitev pred jedjo,
se pomikamo ped za pedjo.

Tina Stražišar,
Pesniška miška, Cerknica 1

